

Îndrăzneală

■

Îndrăzneală: Cum Să Iei Decizii Rapide și Eficiente în Orice Situație

Dan Desmarques

Copyright

Îndrăzneală: Cum Să Iei Decizii Rapide și Eficiente în Orice Situație

Scris de Dan Desmarques

Copyright © Dan Desmarques, 2022. Toate drepturile rezervate.

Nici o parte din această carte nu poate fi reprodusă sub nicio formă fără permisiunea scrisă a editorului sau a autorului, cu excepția cazurilor permise de legea drepturilor de autor din Statele Unite.

Cuprins

[Introducere](#)

[1. Capitolul 1 - Cum împiedică problemele fericirea](#)

[2. Capitolul 2 - Iluzia din aparențe](#)

[3. Capitolul 3 - Conștientizarea lumii spirituale](#)

[4. Capitolul 4 - Semnificația identității noastre](#)

[5. Capitolul 5 - Beneficiile practice ale conștientizării](#)

[6. Capitolul 6 - Raționalizarea ignoranței](#)

[7. Capitolul 7 - Starea de moarte mentală](#)

[8. Capitolul 8 - Frica de a fi diferit](#)

[9. Capitolul 9 - Închisoarea mentală a majorității](#)

[10. Capitolul 10 - Influența vinovăției](#)

[11. Capitolul 11 - Valoarea prieteniei noastre](#)

[12. Capitolul 12 - Conștiința libertății](#)

[13. Capitolul 13 - Importanța schimbării](#)

[14. Capitolul 14 - Triunghiul elementelor de succes](#)

[15. Capitolul 15 - Transformarea interioară și percepția realității](#)

[16. Capitolul 16 - Importanța ajutorului în contextul karmic](#)

[17. Capitolul 17 - Importanța problemei în evoluția spirituală](#)

[18. Capitolul 18 - Cum intrăm în Paradisul spiritual](#)

[19. Capitolul 19 - Importanța suferinței pentru învățare](#)

[20. Capitolul 20 - Cum să accepți fericirea în cele mai proaste situații](#)

[21. Capitolul 21 - Iluzia reputației sociale](#)

[22. Capitolul 22 - De ce este atât de temută moartea](#)

[23. Capitolul 23 - De ce nu deranjează conformismul](#)

[24. Capitolul 24 - Bolile spiritului](#)

[25. Capitolul 25 - Influența spiritualității asupra șomajului](#)

[26. Capitolul 26 - Cauzele transformării interioare](#)

[27. Capitolul 27 - Asocierea dintre plăcere și minte](#)

[28. Capitolul 28 - Schimbarea reprezentată de reîncarnări](#)

[29. Capitolul 29 - Condiționările sistemului social](#)

[30. Capitolul 30 - Oportunități neașteptate de a învăța](#)

[31. Capitolul 31 - Trezirea conștiinței](#)

[Cerere de recenzie de carte](#)

[Despre autor](#)

[Ce spun cititorii](#)

[Lista de cărți](#)

[Despre editor](#)

Introducere

Multe dintre problemele noastre în viață provin din dificultatea de a lua decizii sau din teama de a lua decizii greșite. Cu toate acestea, experiența greșelilor și teama constantă de a face greșeli nu ne permit să ne îmbunătățim capacitatea de a lua decizii bune.

Decizia corectă și luată cu încredere pornește întotdeauna de la o cunoaștere interioară solidă și bazată pe înțelepciune. Este posibil ca o persoană să nu aibă niciodată controlul asupra realității viitoare și totuși să poată lua decizii care să îi sporească potențialul de reușită.

Marii lideri din istoria omenirii, precum și antreprenorii de succes, au fost întotdeauna capabili să ia decizii corecte mai des decât majoritatea, pentru că au recunoscut elemente din realitate pe care ceilalți oameni nu le pot vedea.

În această carte, veți descoperi care sunt aceste elemente și veți învăța cum trebuie să gândiți eficient pentru a vă maximiza rezultatele în orice situație din viață.

Capitolul 1 - Cum împiedică problemele fericirea

De-a lungul existenței noastre, ne confruntăm cu probleme care nu au soluții, cu dileme care ne fac să ne gândim la cea mai bună atitudine pe care trebuie să o luăm într-o anumită situație.

În cele din urmă, rezultatul alegerilor noastre este cel care ne face să conștientizăm semnificația fiecăreia dintre ele.

Nu ne putem întoarce niciodată înapoi și, dacă am putea, nu am face atâtea greșeli. Dar, de asemenea, fără aceste greșeli, nu am fi putut învăța.

Alergăm mereu după adevăr, fără să ajungem vreodată la el, pentru că adevărul pe care îl căutăm ne transformă și pe noi. Și în fața acestor transformări, pierdem mulți dintre oamenii pe care îi iubim și îi respectăm, pentru că acești oameni sunt scufundați într-un alt plan al realității, cu alte provocări, în mare parte diferite de ale noastre.

Cu cât învățăm și ne transformăm mai repede, cu atât mai rapid este procesul pe care tocmai l-am descris. Dar asta nu înseamnă că rezultatele noastre sunt mai vizibile.

Transformările interne, rareori pot fi văzute din exterior. Numai noi cunoaștem sensul tristeților, al depresiilor și al temerilor noastre. Alții nu vor putea înțelege aceleași emoții în același mod, pentru că sufletul lor a trecut printr-un proces diferit, între alte vieți, în alte locuri.

Ne întâlnim cu multe suflete pe parcursul existenței noastre și toți căutăm același lucru, aceeași fericire, pace și împlinire spirituală, dar toți o căutăm în mod diferit de-a lungul vieții și între vieți. Dacă nu ar fi așa, dacă adevărul ar fi deja în noi, toate dilemele ar fi simple iluzii.

Într-un fel, acest lucru este adevărat dacă privim problemele ca pe niște iluzii la diferite niveluri:

La primul nivel - ne întâlnim cu forța inegalității și a nenorocirii;

La al doilea nivel - ne confruntăm cu polaritatea decizie și oportunitate;

La al treilea nivel - ne confruntăm cu propria noastră responsabilitate în conceperea problemelor noastre.

La cel de-al treilea nivel, oamenii își dau seama cum și-au creat problemele.

La acest nivel, persoana nu mai spune: "M-a înșelat", ci mai degrabă "Am ales persoana greșită"; nu mai spune: "Am devenit șomer pentru că am fost concediat", ci mai degrabă "Am ales profesia și calea greșită în viață"; și, de asemenea, nu mai spune: "Sunt nefericit", ci mai degrabă "Trebuie să-mi asum responsabilitatea pentru propria fericire".

Cei mai mulți oameni se află între prima și a doua etapă, fie pentru că aleg să fie încă sclavii banilor, fie pentru nevoia de a aparține unui sistem care îi plasează la un anumit nivel social, fie pentru că se simt dependenți de structuri emoționale pentru a supraviețui.

Marea majoritate a oamenilor trăiesc sub teroarea fricii de singurătate, iar acest lucru îi împiedică să riște noi drumuri în viață.

Această teroare se manifestă sub mai multe forme: dezaprobarea celorlalți, critici și moduri de gândire distincte care duc la segregare socială.

M-am schimbat atât de mult și de atâtea ori în viața mea și am avut profesii atât de diferite, în țări atât de diferite, încât toți oamenii pe care i-am cunoscut au devenit deconectați de mine. Au simțit că persoana pe care o cunoșteau nu mai era aceeași persoană.

Este foarte normal să se întâmple acest lucru, deoarece majoritatea oamenilor, deși au ochi pentru a vedea, sunt orbi, sunt incapabili să vadă sufletul unei alte ființe umane și să recunoască nemurirea acelui suflet.

Oamenii se agață de stereotipuri și de percepții superficiale ale realității. Iar când acest lucru se schimbă, ei simt că un astfel de individ a murit și îl tratează în mintea lor în acest fel, ca și cum ar fi murit.

O persoană cu mulți prieteni nu are de ce să fie mândră. Nu s-a schimbat

suficient pentru a le pierde. Dar oricum, toate acestea dispar odată cu moartea trupului.

Capitolul 2 - Iluzia din aparențe

Atunci când învățăm să luăm deciziile corecte, nu decizii motivate de frică, toate iluziile se estompează și se diluează într-un sentiment de responsabilitate pentru viitorul nostru.

Când vine acel moment, recunoaștem că "toate ființele din lume se află într-o profundă ignoranță din cauza iluziei dualităților" (Bhagavad Gita).

Toate dualitățile cu care ne confruntăm și, prin urmare, toate deciziile pe care trebuie să le luăm se înscriu într-o dinamică care nu are nimic de-a face cu decizia pe care o avem în față, ci mai degrabă cu viitorul pe care dorim să-l realizăm.

Iată câteva exemple pentru a explica acest lucru:

Ori de câte ori o persoană ne forțează să amânăm atingerea scopului nostru de viață pentru a o satisface pe a ei, acea persoană dă dovadă de egoism. Odată ce acest egoism este împlinit, persoana respectivă ne va pedepsi pentru că am ajutat-o. Sună ridicol, dar oamenii egoiști îi pedepsesc pe cei care îi ajută, ca și cum ar fi motivați de o forță mai mare decât ei înșiși să facă acest lucru. Așadar, decizia de a ajuta o persoană egoistă nu există niciodată. În acest caz, decizia nu se referă la ajutorul solicitat, ci la starea psihică a persoanei care îl solicită;

Într-un alt caz, îmi amintesc trei oferte de muncă pe care le-am primit. Unul a venit în Europa și altul în Asia. Al treilea a venit după ce acceptasem deja oferta de muncă în Asia. Cele două oferte venite din Europa au fost mai avantajoase din punct de vedere financiar. Dar nu am plecat în Asia pentru a câștiga mai mulți bani, ci pentru a cunoaște alte culturi. Așa că nu a contat cât de mult am fost plătit în celelalte oferte. Și, apropo, am primit zeci de oferte de muncă din Europa în acea perioadă, toate cu salarii mai mari. Iar eu am refuzat întotdeauna, ceea ce pentru alți oameni este greu de înțeles.

Majoritatea oamenilor nu sunt mai mult decât simple animale. Dacă nu mâncarea și sexul îi mișcă, atunci sunt banii. Își iau toate deciziile în acest fel, iar apoi sunt

surprinși de câte probleme acumulează și cred că oamenii ca mine sunt foarte norocoși.

Acești oameni nu înțeleg valoarea conștiinței de sine și nu sunt capabili să gândească dincolo de instinctele lor animale. Ei nu iau niciodată decizii bazate pe curiozitate, pe nevoia de a învăța și de a cunoaște sau de a iubi. Ei se gândesc doar la imediat - gratificare imediată și supraviețuire.

Cu toate acestea, problemele pe care le întâmpină, toate spirituale, par a fi probleme normale pentru acești oameni. Ei le acceptă ca și cum ar face parte din viață și, astfel, reduc existența la un "nu am ceea ce îmi doresc pentru că x, y și z".

Ceea ce este interesant pentru mine atunci când întâlnesc acești oameni este că, din cauza stării mentale în care se află, mă privesc în același mod. Adică se prefac că sunt prieteni când vor ceva de la mine și apoi fug când nu găsesc ceea ce caută.

Cei mai mulți oameni care mă cunosc cred că sunt foarte bogat, iar când descoperă că nu am acumulat absolut nimic, cred că sunt un vagabond.

Toate aceste concluzii provin din propria lor minte, pentru că sunt ignoranți față de ignoranța lor. Și, ca atare, ei disprețuiesc oportunitatea de a învăța de la mine.

Nu o spun cu aroganță, ci într-o postură de altruism, pentru că acești oameni pe care îi întâlnesc de-a lungul vieții au probleme pe care știu să le rezolv, dar refuză să mă asculte, pentru că presupun cu aroganță că mă cunosc și că știu de ce m-au găsit.

Capitolul 3 - Conștientizarea lumii spirituale

Cei pe care îi întâlnim în viață, ca și problemele lor, sunt transversale în timp, astfel că întâlnirile dintre suflete nu sunt niciodată o simplă întâmplare. Întotdeauna atragem ceea ce este deja în noi - primim ceva atunci când oferim și dăm ceva altcuiva atunci când primim.

S-ar putea să nu știm ce îi oferim unei alte persoane, deoarece ne asumăm transferul dintr-o perspectivă personală, dar pentru cealaltă persoană, compania și cuvintele noastre amabile pot fi tot ceea ce are nevoie.

Călătoresc atât de mult și petrec atât de mult timp în fața calculatorului, lucrând la cărți, încât nu aștept niciodată mai mult de la ceilalți decât compania lor. Dar ei nu înțeleg asta niciodată, pentru că nu știu cât costă libertatea.

Cei mai mulți oameni vin la mine doar atunci când vor ceva. Ei ignoră complet componenta emoțională a unei prietenii. Și, de altfel, dispar complet după ce obțin informațiile pe care le doreau, pentru că nu sunt dispuși să facă niciun schimb.

Acest lucru era și mai șocant pentru mine când era vorba de oameni religioși, și anume de creștini, până când m-am obișnuit cu acest tip de ipocrizie, care este foarte frecventă în rândul creștinilor.

Majoritatea oamenilor sunt extrem de egoiști, iar cei egoiști sunt cu adevărat nefericiți. Cu cât întâlnim mai mulți oameni diferiți, cu atât mai mult ne dăm seama că mizeria are multe fețe, dar toate au fost formate prin ignoranță și egoism.

Numai atunci când o ființă umană realizează dilemele existențiale într-o dinamică emoțională, se poate spune că a făcut o transmutare de la starea animală la cea socială. Până atunci, este doar o maimuță sub înfățișare umană, care caută satisfacția personală cu prețul folosirii altora.

Acest lucru nu face din el o persoană socială, ci mai degrabă un fel de sociopat

adaptat la societate.

În toate cazurile pe care le-am descoperit, despre oameni care au îndoieli cu privire la propria personalitate, motivul a fost întotdeauna același. Cele mai multe dintre personalitățile cu care au contact se află în starea de sociopatie pe care am descris-o.

Este firesc ca, atunci când întâlnim de-a lungul vieții multe persoane care profită de noi, se folosesc de noi și ne umilesc pentru satisfacție personală, acest lucru va crea impedimente în personalitatea noastră. Aceste impedimente apar mai întâi din cauza îndoielilor.

Îndoiala este ca o otravă dulce, care ne este livrată de oameni care pretind că ne iubesc sau că ne doresc prietenia.

Ori de câte ori ne îndoim de noi înșine, ne otrăvim personalitatea.

Cu toate acestea, adevărata persoană, ființa completă și nemuritoare, este mereu acolo, adormită în noi, așteptând o trezire.

Această trezire vine odată cu adevărata cunoaștere - cunoașterea care ridică spiritul la o stare de mai mare conștiință. Iar acest lucru nu poate fi realizat decât prin intermediul celor care au capacitatea de a-i înălța pe ceilalți. Și chiar și în astfel de cazuri, persoana trebuie să fie pregătită să primească o astfel de elevație.

Sufletul nemuritor, deși este întotdeauna o constantă, se prezintă ca fiind trezit doar atunci când întâlnește individul conștient. În această stare, individul, până atunci scufundat într-o stare animală, devine capabil să își domine instinctele.

Acest lucru are loc prin abandonarea la ființa superioară din el însuși - spiritul nemuritor, impregnat cu capacitatea de a vedea prin întuneric.

Acest războinic înțelege pentru prima dată rostul armurii și al sabiei sale, deși acestea l-au însoțit întotdeauna pentru a-l proteja. El folosește această sabie și armură pentru a ucide balaurul instinctului care îl dominase până atunci.

În ciuda acestui fapt, acel dragon nu moare niciodată. Întotdeauna re apare, cu noi culori și noi fețe macabre.

Un astfel de balastr este însăși societatea, care trăiește coruptă de instincte diabolice.

Orice ființă care trăiește prizonieră a instinctului și motivată de frică, fie că este vorba de instinctul de supraviețuire și de frica de moarte, fie că este vorba pur și simplu de nevoia de plăcere și de frica de singurătate, este o fiară diabolică, un demon.

Acesta este iadul de care ne temem, dar este peste tot în jurul nostru, pe această planetă pe care o numim pământ.

Capitolul 4 - Semnificația identității noastre

Atunci când înțelegem cu adevărat calea spiritului nostru, adică sensul existenței noastre ca modalitate de a îndeplini scopul atâtor vieți care ne conduc la momentul prezent, și reflectarea acestei munci în societatea însăși, cu mijloacele sale de supraviețuire și oportunitățile oferite, atunci găsim calea spre adevărata fericire.

Această fericire nu poate fi niciodată completă, pentru că trupul fizic suferă, mintea are temeri și putem fi trădați, răniți sau uciși. Dar este o fericire parțial completă în cadrul planului diabolico-social. Este o stare anarhică în cadrul unei structuri cu reguli proprii, în care ne vedem de drumul nostru ca elemente ale unei societăți.

Acest lucru poate consta în a face ceea ce toți oamenii consideră imposibil, sau în a trăi într-un mod pe care ceilalți nu-l pot înțelege, sau în a respinge obiceiuri care pentru alți oameni sunt indispensabile.

Atunci când atingem această stare, ne găsim valoarea în schema în care ne aflăm și suntem capabili să o schimbăm cu ușurință, deoarece înțelegem implicațiile în spațiul în care ne aflăm. Cu alte cuvinte, nu ne mai temem să ne schimbăm viața, țara, cultura, modul de viață, profesia, pentru a putea continua pe această cale.

Liniaritatea sufletului nostru și a cunoștințelor acumulate se manifestă în toate aceste tranziții și transformări, mai ales prin interacțiunile cu străinii. Și aceasta este poate cea mai rapidă cale de a te găsi pe tine însuși - în modul în care comunică cu ceilalți și în felul în care aceștia îți reflectă starea interioară.

De exemplu, adesea credem că oamenii ne urăsc pentru că nu le zâmbim, dar majoritatea oamenilor sunt prea ignoranți pentru a urî cum trebuie. Cea mai mare parte a urii din lume este o proiecție interioară, asociată cu temerile și nesiguranța.

Marea majoritate a oamenilor se tem să nu-și piardă supraviețuirea. Acesta este sensul rasismului și al xenofobiei. Alți oameni se tem să nu se simtă inferiori și

proști, așa că îi insultă și îi jignesc pe ceilalți.

Majoritatea populației este inconștientă și extrem de ignorantă. Modul în care înțeleg ceva face parte dintr-un mecanism practic. Ei nu sunt interesați de potențial, ci doar de funcționalitatea imediată. Prin urmare, ei îi resping pe toți cei care nu se încadrează în viziunea lor asupra lumii.

Puțini oameni sunt capabili să depășească această stare de spirit.

Acest lucru se poate observa deja în modul în care se prezintă, deoarece întreabă profesia și țara de origine a celeilalte persoane pentru a crea un stereotip imediat, de care nu se pot detașa în niciun fel.

Interacțiunea cu celălalt se bazează atunci în întregime pe aceste două întrebări.

Aceasta este o stare de prostie foarte frecventă. Aceasta le permite celor proști să aibă iluzia că știu cu adevărat cu cine vorbesc. Și apoi conversația urmează acest curs, în care receptorul stereotipului este forțat să se ridice la nivelul așteptărilor sau riscă să pară greșit, pierdut și chiar ignorant, fiind diferit și conștient de unitatea sa. Și de aceea, conștientizarea nu poate fi menținută în rândul oamenilor ignorați.

Capitolul 5 - Beneficiile practice ale conștientizării

Nu putem lua întotdeauna decizii corecte, mai ales atunci când avem puțin timp la dispoziție pentru a decide, dar cu cât cunoașterea adevărului devine mai mult parte din personalitatea noastră, cu atât mai naturale și mai corecte vor fi deciziile pe care le luăm, chiar și în cele mai dificile momente.

O persoană care practică artele marțiale înțelege acest lucru, deoarece practicantul sporturilor de luptă învață cum să reacționeze în diferite situații care sunt rareori o realitate în viața de zi cu zi, și totuși această conștientizare a pericolului, îi permite să evite conflictele și să ia decizii corecte în alte momente.

Cel mai mare beneficiu în practicarea artelor marțiale constă în controlul fricii, deoarece aceasta este emoția care ne împiedică cel mai mult să acționăm corect în viață.

Învățarea despre viață este plină de posibilități de a înțelege tot timpul noi panorame. Și dacă ne gândim că spiritul nostru funcționează prin adaptare la schematizarea realității pe care este posibil să o reprezinte, putem vedea că conștientizarea adevărului este limitată doar de trei factori:

Lipsa de cunoștințe cu privire la elementele care intervin în viața noastră;

Incomprehensiunea cu privire la interacțiunea care intervine între diferitele elemente ale realității noastre;

Asimilări echivoce despre elementele realității care interferează cu structura care o compune la nivel universal și atemporal.

Învățarea are un efect similar în oricare dintre cele trei cazuri, deoarece reprezintă recunoașterea unor noi contexte ale realității, care interferează cu modul în care ne observăm identitatea și, astfel, o modelăm pentru a o restructura ulterior.

Conștiința noastră de sine este în strânsă interacțiune cu conștiința și înțelegerea

realității. Modul în care îi observăm pe ceilalți definește cine suntem ca persoană și cum ne gândim la rolul nostru în societate.

Această înțelegere elimină progresiv sentimentul de probleme nerezolvate, chiar dacă acestea nu încetează să existe. Este o operațiune care duce la descărcarea energiilor negative prin purificarea și reînnoirea celor deja existente prin conștiință.

Cu alte cuvinte, nu contează atât de mult ceea ce vi s-a întâmplat în trecut, ci înțelegerea pe care o aveți despre el și modul în care v-a afectat calea actuală a vieții.

Trecutul nu poate fi schimbat, dar modul în care îl asimilăm pentru a consolida posibilitatea unui viitor mai bun poate fi schimbat.

Dacă ați fost atacat pe nedrept, insultat, dacă ați pierdut ceva important în viața dumneavoastră sau dacă ați făcut greșeli care v-au dus viața într-o nouă direcție, ceea ce contează acum este în ce măsură puteți continua să existați cu aceeași personalitate pe care o aveți înainte - înainte de astfel de evenimente. Pentru că ceea ce contează cu adevărat sunt visele tale, iar tu poți visa mereu vise noi.

Pentru cei care au credință, nimic altceva nu mai este necesar, dar cei care au totul, dar nu au credință, nu pot fi ajutați atunci când vine momentul să ia decizii dificile, pentru că posesiunile și atașamentele emoționale sunt tot ceea ce posedă, iar acestea nu pot rămâne în fața transformărilor pe care destinul le impune.

Niciunul dintre cei care au ajuns în lagărele de concentrare nu a crezut poveștile spuse despre ceea ce făceau naziștii și nimeni nu a vrut să își părăsească casa și afacerea. Dar asta nu contează prea mult atunci când vizitezi un lagăr de concentrare și vezi fețele disprețuitoare într-o țară care este extrem de rasistă până în ziua de azi, cum ar fi Polonia. Așa că oamenii spun povești despre trecut, ca și cum acel trecut nu ar fi încă prezent, pentru că nu sunt capabili să vadă realitatea, așa cum nici strămoșii lor nu au putut să o vadă.

Capitolul 6 - Raționalizarea ignoranței

Am vizitat odată o țară în care cetățenii sunt foarte bolnavi, atât de bolnavi încât ai impresia că ești înconjurat de extraterestri care urăsc ființele umane.

Comportamentul lor este atât de psihotic, încât este ca și cum țara însăși ar fi un spital de psihiatrie, pentru că toată lumea trăiește același lucru și crede că comportamentul pe care îl observă este normal.

Cel mai interesant lucru în toate acestea este că vizitatorii, cei care se mută din alte țări, asimilează aceste obiceiuri și le scuză ca fiind obiceiuri culturale.

Străinii vor să se integreze în cultură, așa că acceptă trăsăturile culturale ca fiind normale, iar ceea ce ar trebui să fie criticat și respins, este acceptat de toată lumea ca fiind normal.

Când am început să critic comportamentele, toată lumea m-a acuzat că nu sunt o persoană pozitivă, că nu sunt suficient de prietenoasă, că nu sunt capabilă să mă integrez în cultură. M-au văzut pe mine ca fiind cel care greșeste.

Ce este în neregulă cu acest scenariu?

Dacă aș fi fost un idiot ca toți ceilalți, aș fi presupus că ei au dreptate și eu mă înșel. În schimb, am cercetat istoria acestei țări și am aflat că atunci când, în 1411, cavalerii teutoni au invadat teritoriul, au descoperit că localnicii încă mai practica ritualuri umane. Da, până în 1411, acești oameni încă își ardeau de vii proprii locuitori și îi spânzurau în semn de omagiu adus zeilor păgâni.

Un alt lucru pe care l-am aflat este că, atunci când naziștii au invadat teritoriul în 1945, nu au avut nevoie de lagăre de concentrare, deoarece cetățenii își turnau proprii vecini. Îi trădau pe cei pe care îi numiseră prieteni toată viața lor.

Mai mult, am descoperit că această țară extrem de xenofobă și rasistă este, de asemenea, pe primul loc la sinucideri. Dar la ce altceva să te aștepți de la o țară în care oamenii sunt la fel de răi ca demonii?

Avem aici o cultură a sacrificiilor umane, a sinuciderilor și a prejudecăților, în care toată lumea îmi spune că eu sunt cel care greșește.

Amintiți-vă acest lucru data viitoare când un număr mare de oameni vă vor spune că vă înșelați în legătură cu ceva, deoarece 2,7 milioane de oameni nu sunt capabili să vadă ceea ce este evident.

Acest exemplu, referitor la teritoriul Lituaniei din Europa, este doar unul dintre multele din această lume. După cum au demonstrat mai multe studii de psihologie, marea majoritate a ființelor umane își modifică întotdeauna comportamentul și gândirea, chiar și atunci când spun o minciună, pentru a se alinia la comportamentul celorlalți.

Poți fi înconjurat de idioți și să auzi numai prostii. Și cu cât cauți mai mulți idioți pentru conversație, cu atât mai multe prostii vei auzi.

Singura soluție este să le permitem celor care cred că ei au dreptate și că tu greșești să continue să trăiască în lumea lor bolnavă, unde se simt ca acasă și să își continue viața.

Nu veți putea schimba nimic, și nu mă refer la cei 2,7 milioane de aici, ci mai degrabă la oamenii pe care îi cunoașteți și care gândesc ca oile, bazându-se întotdeauna pe opinia majorității.

Marea majoritate a oamenilor sunt proști pentru că refuză să gândească.

Gândirea implică responsabilitate și libertatea de a-ți însuși propriile gânduri, iar acest lucru îi sperie pe oameni. Prin urmare, este întotdeauna mai ușor pentru ei să raționalizeze orice fapt pe baza ideii că majoritatea are întotdeauna dreptate. Cu alte cuvinte, majoritatea nu gândește pentru ea însăși, ci raționalizează observațiile pe baza unei morale de grup. Aici se întâlnesc conceptele voastre de bine și rău.

În general, nu vorbiți niciodată cu ființe umane, ci, în cele mai multe cazuri, cu o ființă vie care nu posedă un suflet trezit - un fel de strigoi.

Am văzut un comportament similar în multe alte culturi și chiar în religie. Așa că știu foarte bine unde se află limitele oamenilor.

Nu-i poți schimba pe cei proști, dar poți învăța de la ei. Poți învăța, de exemplu,

că majoritatea oamenilor sunt fără speranță, iar pierderea timpului cu ei înseamnă că îți pierzi propriul timp, diminuându-ți în același timp încrederea în tine însuși.

Am văzut mulți oameni supărați pe mine, pentru că ei cred că lumea pe care o cunosc de la televizor este mai reală decât cea pe care o trăiesc eu. Adică, se conving că au dreptate pentru că au văzut o emisiune TV de o oră despre Finlanda, de exemplu, și cred că eu, care am fost în Finlanda și am o opinie contrară, sunt cel care greșeste.

Același lucru s-a întâmplat și cu membrii familiei și cu mulți alți prieteni care cunoșteau China doar prin intermediul televiziunii, iar ei credeau că eu, care trăiam în China la acea vreme, mințeam în legătură cu totul, sau că nu cunoșteam China la fel de bine ca ei, care învățaseră totul prin intermediul acelei cutii magice.

Este incredibil și de necrezut cât de proști sunt oamenii. Dar în acele momente îți dai seama că ești înconjurat de zombi, nu de ființe umane cu care poți vorbi despre orice.

Marea majoritate a oamenilor se află într-o stare de spirit cu adevărat josnică.

Capitolul 7 - Starea de moarte mentală

Lumea idioților nu este aceeași lume cu lumea celor care au succes. Va trebui să învățați să faceți față dezamăgirii, trădării, minciunii, manipulării și abandonului, venite din partea celor care chiar cred că au dreptate și se cred oameni extraordinari, formidabili și foarte pozitivi. Aceștia sunt adevărații ticăloși.

Acești oameni sunt plini de idei iluzorii despre ei înșiși. Pentru ei, tu ești cel nebun dacă crezi că ei greșesc și că poți avea dreptate dacă faci ceva diferit cu viața ta.

Acel ceva diferit nu există în lumea majorității.

Dacă reușiți să faceți ceva ce alții consideră imposibil, aceștia vor raționaliza motivele pentru a vă discredita realizările și pentru a vă anula rezultatele. Aceștia sunt cei care cred că toți oamenii bogați fură de la alții și trișează, sau au avut noroc. Aceasta este lumea mentală în care trăiesc.

Majoritatea oamenilor pe care îi întâlnesc în întreaga lume cred că fur informații pentru cărțile mele sau că fac profit din ceva ilegal și mint că sunt scriitor. Alții cred pur și simplu că sunt norocoasă, că pot să scriu și să trăiesc din scris.

Ei cred că cunoștințele mele apar din senin și că mă pot îmbogăți doar scriind ceea ce cred despre lume. Ei nu au nicio conștiință despre ce este real sau fantezie, sau despre ce este cunoaștere practică și opinii personale fără nicio valoare. Ei nici măcar nu cred în efortul intelectual.

Ei chiar cred că o persoană ca mine poate să scrie prostii și să vândă gunoaie cititorilor.

Aceasta este lumea în care trăiesc. Iar această lume este atât de reală pentru mulți oameni, încât nici măcar nu vor să creadă în ceea ce scriu atunci când cumpără cărțile.

Este trist să vezi atâta imbecilitate și prostie în lume, dar asta înseamnă să fii orb.

Cunosc oameni care au căutat răspunsuri toată viața lor și care refuză să citească aceste răspunsuri atunci când le ofer în cărțile mele. Ei se cred mai deștepți decât mine și, prin urmare, continuă să caute astfel de răspunsuri în locuri greșite.

Așa cum spun multe cărți religioase din antichitate, Dumnezeu îi ține cu adevărat orbi pe cei aroganți, pentru ca aceștia să nu vadă niciodată secretele pe care nu le merită.

Aroganții sunt complet orbiți de lumea formelor puse în fața lor. Iar această lume este întărită în fiecare zi, prin lucrurile pe care le privesc și prin obiceiurile lor.

Nu le puteți schimba. S-au transformat în stânci, ca și cum meduza lumii iluzorii i-ar fi hipnotizat. Ei sunt morți din punct de vedere mental. Ei nu pot gândi. Raționalizările lor sunt produse secundare ale stării lor de spirit, ca și cum și-ar imagina gândirea.

Marea majoritate a oamenilor își imaginează că gândesc, dar nu gândesc. Când îi confrunt cu ignoranța lor, se simt jigniți. Pentru că sunt atât de convinși de minciunile în care trăiesc, nu suportă ca cineva să le explice ceva în legătură cu care se înșeală complet.

Cea mai eficientă închisoare este ideea că cineva este liber în timp ce trăiește ca un prizonier al propriilor temeri și gânduri.

Deoarece majoritatea oamenilor nu gândesc, ci doar raționalizează ceea ce turma spune că este corect, temerile pe care le au sfârșesc prin a fi aceleași temeri ale acelei turme. Se tem de un lup pe care nu l-au văzut niciodată și au încredere în păstorii care se folosesc de ei - conducătorii lor, politicienii, preoții etc.

Capitolul 8 - Frica de a fi diferit

Putem observa diferențe clare între oameni prin modul în care comunică.

O persoană poate crede că este antisocială sau că are dificultăți de comunicare din cauza comportamentului pe care îl au ceilalți oameni față de ea și prin acuzațiile pe care i le aduc ca urmare a frustrărilor acumulate în interacțiunile cu ei.

Ori de câte ori o persoană gândește diferit de majoritate, acea majoritate, cu o gândire de turmă, presupune întotdeauna că elementul minoritar este greșit și apoi încearcă în diferite moduri să îl pună înapoi în turmă.

Este interesant faptul că atunci când oamenii încearcă să-mi schimbe modul de gândire și nu reușesc, se simt foarte supărați și jigniți, ca și cum ei ar face un efort pozitiv, iar eu sunt cel antisocial.

Nu se gândesc niciodată că îmi încalcă propria identitate sau că refuză să-mi asculte analizele.

Cu alte cuvinte, eu analizez ceva diferit, iar pentru ei, greșesc pentru că gândesc ceva diferit de majoritate. Dar pentru că gândesc ca majoritatea și raționalizează opiniile majorității, ei cred că aceste justificări sunt mai valoroase decât propria mea analiză.

Această situație este comparabilă cu mai multe studii de psihologie privind presiunea grupului, în care s-a constatat că oamenii își modifică opiniile, chiar și atunci când știu că sunt greșite, pentru a se conforma cu opinia grupului.

De exemplu, dacă grupul insistă că ceva care este real nu este adevărat, individul, chiar dacă nu este de acord, se simte presat să fie de acord cu grupul.

Atunci când un nou membru al grupului nu este de acord, un astfel de individ din situația anterioară îl va convinge pe noul membru să adopte aceleași comportamente ca și grupul, comportamente pe care le știa greșite la început și

pe care acum le consideră corecte.

Mai multe experimente au arătat că ființele umane sunt foarte ușor de manipulat. Și este interesant cum oamenii care se consideră mai inteligenți decât alții sunt cei mai ușor de manipulat, tocmai pentru că sunt cei care se simt cel mai mult presăși de ideea de "băiat bun". Ei vor să fie bine văzuți de ceilalți, așa că fac tot ceea ce pare să le permită să atingă acest obiectiv.

Când guvernele tiranice și francmasoneria au realizat că este ușor să schimbi comportamentul majorității prin asocierea "băiatului bun" cu comportamentul care se dorește a fi asimilat, revoluțiile au fost ușor de creat, iar între timp a apărut comunismul.

Astăzi, în țări precum China, putem vedea forța acestui factor, deoarece guvernul chinez însuși a implantat în populație un sistem de puncte, în care "bunul cetățean" este cel care primește multe puncte, ceea ce, inevitabil, îi face pe oameni să se teamă că sunt "diferiți", consolidând și mai mult opresiunea în care trăiau deja.

Este foarte ușor să controlezi o populație care se teme să gândească diferit.

Capitolul 9 - Închisoarea mentală a majorității

Ființele umane, din cauza influenței mass-media și a ambițiilor lor de a fi acceptate de ceilalți și de societate în ansamblu, tind să judece realitatea pe baza a ceea ce văd și, astfel, să asimileze aceeași realitate ca fiind sigură.

În fața numeroaselor opțiuni care i se prezintă, favorizează ceea ce prezintă tendința, formându-și astfel o perspectivă a realității în acord cu acea majoritate - așa-numita masă socială.

În acest fel, tot ceea ce este diferit își găsește un răspuns în prejudecata asociată cu acea diferență.

Oamenii judecă negativ ceea ce este diferit, pentru a-și reduce anxietatea și pentru a exclude comportamentul sau persoana care îl manifestă.

Ceea ce este diferit, înainte de a fi analizat, produce un răspuns automat și instinctiv. Prin urmare, închisoarea mentală, care până atunci se formase prin convingeri, este apoi diminuată prin teama de ceea ce este diferit.

Cu cât o persoană acumulează mai multe temeri, cu atât devine mai proastă, până la un nivel la care devine practic incapabilă să raționalizeze cele mai elementare sarcini. Lumea lui se reduce la o constantă de obiceiuri - mâncarea, munca, somnul și plimbările în grădina de lângă casă la sfârșit de săptămână.

Este o viață asemănătoare cu cea a animalelor de companie pe care le dețin, ceea ce poate că este motivul pentru care se văd atât de mult în animalele lor.

Acum, să ne imaginăm că această persoană urmează un curs de comunicare și învață toate elementele inerente unei comunicări eficiente. Prin aceste cunoștințe, subiectul obține concluzii prin analiza comparativă și deducția informațiilor. El poate înțelege, și anume, că persoanele care îl acuză au toate aceleași caracteristici contextuale - asimilări care nu corespund neapărat unui adevăr concret, ci mai degrabă unui adevăr perceput.

În fața acestei recunoașteri, persoana se transformă, deoarece înțelege cine este sau cine vrea să fie în contextul social în care este inserată. El înțelege că o mare parte din ceea ce percep ceilalți este filtrată de sisteme de prejudecăți. Cu alte cuvinte, oamenii analizează prezentul pe baza trecutului lor și întârzie să învețe noi structuri de gândire, deoarece se tem să se diferențieze de ceilalți.

La acest nivel de interpretare, comunicarea nu poate avea loc fără un conflict de interese. Acesta este motivul pentru care oamenii care citesc mult au dificultăți în comunicarea cu oamenii ignorați.

Oamenii ignorați raționalizează întotdeauna pe baza a ceea ce cred ei că este adevărat. Și adesea, din acest motiv, cei mai ignorați sunt tocmai cei care par a avea succes în lumea afacerilor.

Ei trăiesc într-un adevăr care funcționează pentru ei, chiar dacă se simt mizerabil în interior.

Totul depinde de valorile pe care le are o persoană. O persoană cu un nivel moral ridicat va avea întotdeauna dificultăți în a se adapta la stilul de viață al majorității, care este mai mult concentrată pe câștigarea de bani decât pe fericirea personală.

Din aceste motive, evoluția este întotdeauna însoțită de ridiculizare, excludere și discriminare.

Capitolul 10 - Influența vinovăției

Cele mai multe sentimente de vinovăție din noi sunt asociate cu temerile - teama de respingere, teama de a pierde ceva și teama de opoziție în familie sau printre prieteni.

Vinovăția este un sentiment atât de puternic, încât mulți îl folosesc pentru a ne împiedica să ne schimbăm:

- "Trebuie să te gândești la copiii tăi."
- "Cum poți să-ți abandonezi părinții?"

De asemenea, mulți oameni se folosesc de vinovăție împotriva lor înșiși, tocmai atunci când nu se pot schimba:

- "Trebuie să mă gândesc la copiii mei."
- "Nu-mi pot lăsa părinții singuri."

Vinovăția poate fi un zid impenetrabil atunci când vine vorba de urmărirea succesului.

Mulți oameni nu se gândesc la alternative decât atunci când nu au niciuna, și anume:

Își lasă copiii la rude pentru un an sau doi, până când le pot oferi condiții mai bune;

Ajutarea părinților cu venituri mai mari, nu doar cu o prezență fizică.

Cei mai mulți oameni nu gândesc pe termen lung și astfel își irosesc mulți ani din existență.

Cele mai importante schimbări necesită întotdeauna timp pentru a fi realizate și au nevoie de riscuri mari, care nu pot fi atinse atunci când încercăm să ne agățăm

de prea multe atașamente emoționale.

Gândește-te la atașamentele tale emoționale ca la niște obiecte într-o barcă. Atunci când valurile puternice se întâlnesc cu barca, dacă aceasta nu poate pluti ușor, obiectele o pot împinge sub apă.

Același lucru este valabil și în viața noastră, deși nu vrem să asociem persoanele pe care le iubim cu obiecte.

Pentru o mare parte din viața mea, a trebuit să renunț la prieteni pentru a-mi atinge obiectivele.

Am sperat mereu că acești prieteni nu mă vor uita, dar au făcut-o mereu. Iar această învățătură m-a învățat că nimeni nu este cu adevărat prietenul nimănui. Marea majoritate a oamenilor sunt prieteni doar cu ei înșiși.

Ceea ce le oferiți prin prietenie este valabil doar prin prezența dumneavoastră.

Nu este întotdeauna așa, dar aproape întotdeauna este.

În aproape toate situațiile în care oameni pe care nu-i mai văzusem de mulți ani au vrut să vorbească cu mine, a fost întotdeauna pentru că doreau ceva de la mine - un loc de muncă, o oportunitate de afaceri, ceva de care aveau nevoie - nu pentru că simțeau o legătură reală.

Această conexiune a avut loc cu poate zece persoane din cele peste 10.000 pe care le-am întâlnit în 15 ani.

Pentru mine este foarte ușor să fac noi prietenii. Oamenii sunt întotdeauna surprinși de cât de repede îmi fac noi prieteni în orice țară. Dar, în cele din urmă, din aceste multe prietenii, poate că există o singură persoană sau niciuna cu care continui să comunic.

Capitolul 11 - Valoarea prieteniei noastre

Majoritatea oamenilor nu simt empatie pentru nimeni. Conceptul lor de prietenie este bazat pe ego: "Ce pot face alții pentru mine?".

Putem vedea acest lucru într-un grup de oameni. Cel mai bine îmbrăcat bărbat și cea mai frumoasă femeie sunt întotdeauna înconjurați de oameni care vor sex și bani. Și, din păcate, acestea sunt toate persoanele din grup, cu excepția poate a una sau două.

Acei oameni, cu care nimeni nu vrea să vorbească, sunt adesea cei mai interesați.

Cei mai mulți oameni nu pot vedea asta.

Ori de câte ori comunic cu cineva pe care alții îl disprețuiesc, ei cred că vreau ceva de la acea persoană. Dacă e vorba de o femeie, ei cred că e vorba de sex. Dacă e vorba de un bărbat, ei cred că vorbim despre ceva asociat cu munca.

Majoritatea oamenilor au o viziune foarte îngustă asupra lumii din cauza ego-ului lor. Cu cât sunt mai egocentrici, cu atât mai redusă este viziunea lor asupra lumii.

Acest lucru se datorează nevoii de supraviețuire. Cu cât mai mulți oameni cred că supraviețuirea lor este amenințată, cu atât mai mult se comportă astfel. Cu alte cuvinte, oamenii cu minte mică și miopi sunt mai egocentrici.

Am putea numi acest lucru materialism, dar chiar și materialismul nu este altceva decât o obsesie a supraviețuirii.

Cel care nu are nimic se crede întotdeauna sărac. Și astfel, mulți oameni sunt confuzi când își dau seama că nu am nimic.

Viața mea este foarte simplă, pentru că mereu scap de haine și obiecte, tocmai pentru a păstra această simplitate. Iar acest lucru îi sperie pe oameni, pentru că se

creează o disociere în creierul lor între două elemente pe care le credeau asociate.

Cei mai mulți nu înțeleg că scopul de a fi bogat nu este acela de a mânca mai mult, de a avea mai multe mașini și ceasuri sau de a avea fotografii pe care să le arate prietenilor din călătoriile în locuri exotice. Adevăratul și cel mai valoros scop al bogăției este libertatea, iar libertatea este goală, nu are nimic. Este posibilitatea de a face ceea ce vrei, când vrei.

Acest concept este atât de departe de mintea oamenilor, încât nimeni nu înțelege când mă întrebă: "Cât timp intenționezi să rămâi în acest oraș?", iar eu răspund: - "Nu știu!".

Nici unul dintre zecile de oameni pe care i-am întâlnit în toate orașele pe care le-am vizitat nu a înțeles acest răspuns.

Ei reacționează întotdeauna ca și cum aș minți și nu vreau să le spun adevărul.

Ei nu pot înțelege că o persoană există în această lume, că poate intra într-o țară și pleca oricând dorește, de bună voie și fără niciun plan. Este ceva complet străin de lumea lor, pentru că implică o libertate totală în viață, pe care nu au văzut-o niciodată, nu au auzit-o niciodată și nici nu cred că este posibilă.

Capitolul 12 - Conștiința libertății

Majoritatea oamenilor pe care îi întâlnesc în întreaga lume sunt atât de ignoranți încât nici măcar nu înțeleg conceptul de a face bani dormind. Ei cred că toți banii vin cu muncă, adică cu costuri de timp pentru bani. Iar atunci când cineva nu face acest lucru, este pentru el pentru că comite o infracțiune.

Cei mai mulți oameni sunt atât de proști, încât chiar cred că sunt un infractor. Ei nu cred niciodată că sunt pur și simplu mai inteligent decât ei toți. Și în ciuda faptului că această inteligență provine dintr-o învățare pe care au refuzat să o facă.

De aceea spun întotdeauna că prostia este o opțiune.

Am tot dreptul să-i numesc idioți, imbecili și proști pe cei la care mă refer în cărțile mele, pentru că ceea ce mi-a luat peste 20 de ani să înțeleg, prin sute de cărți și studii, precum și prin multe experiențe personale, este rezumat în toate cărțile mele, iar acești oameni refuză să citească pentru că se cred mai deștepți.

O astfel de aroganță însoțită de ignoranță este definiția exactă a prostiei.

Dacă îi spun unei persoane că scriu tot ce știu, iar acea persoană nu citește, înseamnă că este foarte proastă, prea proastă pentru a vedea ceea ce este evident.

Prostia celor mai mulți, chiar și a celor mai săraci, este aproape întotdeauna la o carte distanță.

Înțeleg că este dificil să găsești cartea potrivită, dar cu toții a trebuit să citim multe cărți greșite până când am înțeles care sunt cele potrivite.

Cei care citesc doar bestselleruri și cărți recomandate de prieteni nu au înțeles încă acest lucru, pentru că încearcă să scape de greșeală citind futilități și prostii popularizate.

Cele mai populare cărți sunt întotdeauna cele pline de bun simț.

Nu veți găsi niciodată o carte bună pe rafturile cu bestselleruri, deoarece cărțile bune nu sunt acceptate de majoritate.

Cei mai mulți vor să își sporească ego-ul, nu cărți care îi confruntă cu acel ego, care atacă ego-ul și îl distrug.

Așa că atunci când o persoană îmi spune că citește mult, dar numai autori celebri, știu că nu va ajunge nicăieri în viață. Îi este teamă să facă greșeli și să-și depășească ego-ul. Și aceasta este într-adevăr soarta acestor oameni. Ei citesc mult, dar parcă nu știu nimic.

Întotdeauna văd asta în conversațiile pe care le au. Știu multe și, în același timp, nu știu cum să facă nimic.

Este și cazul universităților, care predau o mulțime de materii fără nicio utilitate practică. Pentru că universitățile urmează aceleași reguli, intelectualizând cunoașterea.

Știu acest lucru pentru că am fost profesor universitar și am înțeles de timpuriu cum funcționează sistemul. Cei mai mulți profesori universitari sunt ignoranți, cu o mulțime de cunoștințe inutile sau, pur și simplu, cunoștințe care nu au nicio utilitate personală.

Ei se cred mai deștepți decât ceilalți oameni, pentru că nu au făcut niciodată altceva în viață decât să vorbească cu masele societății. Aceștia confundă atenția pe care o primesc din partea studenților - o atenție ipocrită bazată pe teama de examene - cu o valoare reală.

Eu am făcut întotdeauna contrariul și de aceea mi-am speriat studenții, care mă întrebau: - "Ce va apărea la examen?".

- "Pentru că vorbești despre multe subiecte diferite"

Eu aș răspunde:

- "Tot ceea ce vorbesc este important pentru existența ta. Examinarea este doar un moment al acestei existențe. Și dacă mă înțelegeți corect, nici măcar nu aveți nevoie să învățați pentru examen, pentru că înțelegeți cum se aplică în viața reală tot ceea ce spun. Scopul meu este ca voi să reușiți în viață, nu doar la examene."

Foarte puțini studenți au înțeles acest lucru. Cei mai mulți erau încă preocupați de examene.

Așa cum am menționat mai devreme, majoritatea au o viziune foarte îngustă asupra realității și ratează multe oportunități.

Studenții care au crezut că sunt doar un profesor și nu au putut vedea persoana din spatele profesiei, și-au pierdut timpul.

Nu mi-au irosit timpul pentru că am fost plătit. Dar o mare parte din ceea ce le-am spus, și care a fost ignorat, se află în cărțile mele. Pur și simplu nu o citesc pentru că nu mai sunt studenții mei. Și asta este o altă formă de prostie, când irosești ocazia de a învăța o viață întreagă de la aceeași persoană.

Capitolul 13 - Importanța schimbării

Sunt oameni cărora le ia cinci minute să vadă adevărul, alții cinci ani, iar alții cincizeci de ani. Dar gradul de conștientizare se schimbă doar în funcție de deciziile care creează schimbarea:

Prin cărțile pe care le citim;

Prin deciziile pe care le luăm;

În călătoriile pe care le facem și prin oamenii pe care îi întâlnim;

În riscurile pe care ni le asumăm și în schimbările pe care le facem.

Fără aceste acțiuni, nimic altceva nu mai contează, nici măcar problemele pe care le considerăm importante, pentru că totul se poate schimba printr-o singură decizie.

Adevăratele probleme se află în imaginea de ansamblu din spatele acestei decizii:

Teama de a pierde oameni - prietenii, membri ai familiei etc;

Frica de schimbare;

Frica de eșec;

O lipsă de stimă de sine;

Teama de a fi singur;

Teama de a avea încredere în persoanele nepotrivite;

Teama de a fi trădat.

Cele mai multe temeri, însă, sunt asociate cu experiențe din trecut și nu au

întotdeauna un motiv pentru care continuă să existe.

Una dintre aceste temeri este teama de a o lua de la capăt. Nu este același lucru pentru o persoană care are 20 de ani și nu știe prea multe despre viață și o persoană de 35 de ani care a trăit deja mult și este mult mai capabilă să se adapteze la situații și medii noi.

Fără a neglija faptul că există persoane care nici măcar într-o viață nu primesc răspunsuri la dilemele lor, găsirea unor astfel de răspunsuri poate provoca schimbări radicale și transformatoare în modul lor de viață, astfel că motivul pentru care mulți oameni nu găsesc răspunsurile pe care le caută este pentru că le este frică să le găsească.

Mulți oameni pe care i-am întâlnit mi-au cerut oportunități de a învăța de la mine cum să creez și să administrez o afacere online, iar apoi și-au creat scuze stupide pentru a renunța, cum ar fi:

- "Nu știu cum să plătesc impozite";
- "Trebuie să înregistrez mai întâi compania";

Sau chiar,

"Voi încerca să obțin un sprijin financiar din partea guvernului".

Scuzele pentru a renunța sunt imense, mult mai multe decât cele pe care le-am menționat, pentru că, așa cum mi-am dat seama, majoritatea oamenilor sunt extrem de creativi în actul de a eșua. Ei cunosc sute, chiar mii de moduri diferite de a eșua.

Cea mai frecventă dintre ele este lenea. Cer cuiva să colaboreze cu mine la cărți de povești pentru copii și îi ia 3 luni să creeze o poveste. Continuă să ia mai mult timp, până când își pierde locul de muncă și se distrează căutându-și un nou loc de muncă, folosind asta ca scuză pentru a nu mai continua ceea ce i-am cerut să facă.

Trei luni ar fi suficiente pentru a termina măcar o carte. În schimb, persoana respectivă nu a făcut nimic, absolut nimic.

Aceste cazuri sunt foarte frecvente. Oamenii inventează povești pentru a se

distra, pentru a pierde timpul și pentru a-și distrage atenția de la obiectivele lor. Apoi, când trec multe luni și nu se face nimic, spun că nu pot continua pentru că nu există profit.

Bineînțeles că nu există profituri atunci când nu există productivitate. Dar ei știau deja acest lucru atunci când au decis pentru lene.

Deși în psihologie se vorbește despre conștiință și subconștiință, această diferențiere nu este atât de reală pe cât pare. Mulți oameni eșuează din momentul în care iau o decizie pentru că nu au crezut niciodată că pot reuși. Aceiași oameni spun apoi că cei ca mine sunt norocoși.

Ei bine, dacă nu lucrezi și nu faci nimic timp de luni de zile, vei avea nevoie de mult noroc pentru a obține rezultate. Desigur, un astfel de noroc este mai probabil să apară cu 30 de povești pentru copii, decât cu una singură.

Cei care spun că sunt foarte norocoasă ignoră faptul că am publicat peste 400 de cărți în două limbi diferite și am înființat peste 10 companii de-a lungul vieții mele.

Cu siguranță, în acest întreg ciclu este implicată mult mai multă muncă decât noroc. Dar cei care cred în noroc, nu cred în muncă. De aceea se spune: - "Ești foarte norocos!"

Probabil că ei cred că am scris o singură carte și că am repetat-o de 400 de ori în cuvinte diferite.

Prostia este asociată cu lenea, dar chiar și o persoană care se străduiește din greu încetează să mai fie proastă la un moment dat.

Dacă ești foarte prost, dar în fiecare zi citești 50 de pagini din orice carte, nu vei mai putea fi prost pentru mult timp.

Capitolul 14 - Triunghiul elementelor de succes

Puterea conștiinței depășește limitele materialității, o poate transforma pe aceasta și pe noi în același plan și simultan.

În triunghiul dintre materie, autorealizare și conștiință, orice vis se manifestă și orice transformare se dovedește posibilă.

Emoțiile care se simt atunci când se întâmplă acest lucru sunt însoțite de o viziune a adevăratei libertăți. Pentru că libertatea pe care o caută fiecare ființă se manifestă atunci când depășim provocările pe care viața ni le pune în față.

Cu cât lucrăm mai mult în acest sens, cu atât mai mult simțim în noi acest sentiment de împlinire.

Am putea spune chiar că, cu cât lucrăm mai repede pentru a ne atinge obiectivele, cu atât avem mai multe șanse să le atingem.

Această perseverență și viteză este însoțită de sacrificarea timpului. Și aici găsim un alt triunghi de manifestare, în acest caz asociat cu acțiunea.

O acțiune eficientă, care să ducă la succes, se traduce deci printr-o triangulație între perseverență, viteză și sacrificiu.

Persistența și viteza sunt ușor de înțeles. Dar sacrificiul nu este întotdeauna un lucru pe care oamenii îl înțeleg, așa că este important să explicăm că orice sacrificiu este asociat cu plăcerea.

Dacă plăcerea supremă constă în consumul de droguri ilegale și chiar legale, cum ar fi alcoolul și tutunul, sacrificiul în acest caz este ușor de detectat.

Pe planul următor se află sacrificarea timpului, în special a timpului dedicat unor activități plăcute, cum ar fi privitul la televizor, jocurile și socializarea.

Apoi intrăm în planul fizic al plăcerii, iar aici găsim primele semne de durere fizică, psihologică și emoțională.

Sacrificiul suprem este chiar cel care se simte în propriul trup.

Acest lucru nu înseamnă că un astfel de sacrificiu nu poate fi compensat într-un alt mod care să nu includă durere distructivă.

Durerea fizică la care mă refer aici este durerea disciplinei.

De aceea spunem că perseverența trebuie să fie aliniată cu disciplina, nu doar cu cea mentală, ci și cu cea fizică.

Asta înseamnă că, dacă vrem să petrecem multe ore în fața calculatorului sau să citim pentru a ne atinge obiectivele, trebuie să căutăm să avem aceeași disciplină prin activitate fizică, fie că este vorba de un sport, fie de exerciții fizice pe care le putem face acasă și cu moderație.

Săritul cu coarda acasă, este probabil cel mai simplu și, de asemenea, cel mai eficient exercițiu pe care îl puteți face.

În fiecare zi încerc să sar de cel puțin 100-200 de ori și cât mai repede posibil. Acest lucru mă ajută în ceea ce privește coordonarea, persistența, disciplina și sănătatea fizică și cardiacă.

Astfel, reușim să depășim bariera existențială prin progres spiritual și prin activități fizice. Cu alte cuvinte, nu luptăm împotriva dificultăților uitându-ne la ele, ci gândindu-ne la viitor și muncind din greu pentru acel viitor - obiectivul pe care îl vizualizăm.

Capitolul 15 - Transformarea interioară și percepția realității

Experiența modifică întotdeauna relația subiectului cu realitatea sa și, în schimb, cu el însuși.

Modul de a simți și de a interpreta lumea este semnificativ modificat de experiențe.

Prin urmare, putem spune că cunoștințele obținute prin învățare permit un nivel mai înalt de conștiință - mai multă înțelepciune și, în consecință, o evoluție spirituală.

Acest lucru se datorează faptului că evoluția spirituală are loc ori de câte ori spiritul își dezvoltă conștiința prin interacțiunea cu lumea fizică.

Ființele umane au tendința de a-și modela personalitatea în funcție de modul în care sunt evaluate de realitatea lor. Independența sa în selectarea valorilor și în capacitatea de a lua decizii este puternic condiționată de ceea ce crede cercul său de familie și de prieteni, dar se dezvăluie și în contrastul opozițiilor.

Așadar, nu este nimic greșit în a ne opune la ceea ce este greșit la alții și, într-adevăr, acest lucru este de dorit și de așteptat atunci când atingem un nivel de moralitate mai ridicat decât majoritatea populației.

Deși o mare parte din comportamente sunt compuse în mod fundamental din rezoluții agreeate de grup, de obicei impuse subliminal - fiind explicite atunci când nu pot fi controlate subliminal -, comportamentele conștiente sunt toate cele pe care individul le recunoaște ca fiind ale sale și, deși copiate de la grupul său.

În lumina acestei perspective, nu putem analiza problemele atât de mult pe cât le putem observa într-o logică relațională, deoarece majoritatea problemelor noastre sunt mai mult ceea ce vedem decât ceea ce sunt în realitate atunci când schimbăm perspectiva modului în care le observăm.

Majoritatea problemelor, de exemplu, pot fi eliminate automat printr-o schimbare de peisaj.

Așa se întâmplă atunci când ne mutăm într-o altă țară și întâlnim o cultură diferită.

În vremurile noastre, când ciclurile de prietenie și de familie tind să fie din ce în ce mai restrânse, multe opinii formulate și acceptate, în legătură cu lumea și cu personalitatea noastră, nu sunt decât rodul părerii uneia sau a două persoane, adesea cele cu care trăim cel mai mult timp, ca să nu mai vorbim de mass-media, dintre care se remarcă televiziunea, unde opinia unui singur individ poate fi considerată de milioane de oameni ca deținătoare a unui adevăr incontestabil.

Cei mai mulți oameni se lasă încă destul de ușor duși de val de ceea ce mass-media le spune să creadă.

Capitolul 16 - Importanța ajutorului în contextul karmic

Atunci când ne ridicăm deasupra a ceea ce gândesc și spun masele, prin formarea identității de sine și prin conștientizarea de sine, ciclurile noastre karmice devin, de asemenea, mai mici și mai scurte.

Acest lucru înseamnă că viața noastră se schimbă mai repede, iar problemele noastre devin, de asemenea, mai scurte în timp.

Atâta timp cât nu suntem capabili să acceptăm realitatea că spiritul nostru conține soluțiile la totalitatea problemelor noastre, putem suferi multe dezamăgiri și putem pierde multe prietenii, pur și simplu pentru că acești oameni și diversele aprehensiuni au apărut din nevoia karmică de rezolvare. Cu alte cuvinte, atragem exact persoanele și experiențele de care avem nevoie pentru a ne reflecta în sinele nostru interior.

Lumea exterioară reflectă întotdeauna lumea interioară, deși nu întotdeauna în conformitate cu dualitatea sau contrastul.

Deseori putem suferi dezamăgiri doar pentru a ne da seama că trebuie să fim mai activi în căutarea prietenilor valoroși - mai repede să terminăm cu prietenii de valoare scăzută și mai repede să căutăm altele noi.

Cu cât devenim mai activi în acest proces de căutare a respectului și a iubirii, cu atât mai repede le atragem. Așa că și invers, atunci când avem nevoie de astfel de lecții.

Atragem ceea ce trebuie să știm și suferim până când lecțiile sunt înțelese.

Confruntat cu o problemă pentru care individul respinge responsabilitatea, el va căuta soluții la alții, ca și cum aceștia ar ști mai bine decât el de ce are nevoie viața lui.

Cei mai mulți oameni sunt plini de opinii, de obicei bazate pe raționalizări ale

propriilor experiențe, dar înțeleg foarte puțin din modul în care funcționează viața. Ca urmare, marea majoritate a oamenilor sunt mereu împărțiți între mulțumire și disperare.

Această disperare apare ori de câte ori viața se schimbă și nu știu cum să se adapteze.

Mai ales mincinoșii, care își concentrează energiile pe controlul aspectului lor social în loc să se schimbe și să fie oameni mai buni, înțeleg foarte puțin din lume.

Ca urmare, manifestările de suferință spirituală nu reprezintă cereri reale de ajutor.

Vedem acest lucru atunci când ajutăm pe cineva care ne cere ajutorul, iar apoi persoana respectivă ne insultă. Acest lucru este cu atât mai probabil cu cât încercăm să ajutăm mai mult, deoarece o mare parte din problemele pe care oamenii le creează în viața lor sunt deliberate. Sunt ca niște jocuri pe care au ales să le joace.

Persoana care spune: "Nu pot călători pentru că am un loc de muncă", în realitate, nu vrea să își creeze propria afacere, pentru că se teme de eșec, așa că își folosește locul de muncă ca scuză pentru a respinge ceva ce vrea să facă.

Acesta este modul în care gândesc oamenii. Ei selectează întotdeauna un element al realității lor pentru a justifica deciziile pe care le iau. Este vorba de modul în care transferă vina din interior în exterior, către ceva care nu poate fi asociat cu ei, cu propriile decizii.

Capitolul 17 - Importanța problemei în evoluția spirituală

De fiecare dată când prezentăm răspunsul la o problemă cuiva care a creat-o în timpul vieții sale, încălcăm legile implicite ale ordinii din univers.

Aceste legi sunt asociate cu karma, deoarece persoana a creat problemele de care credea că are nevoie. Iar atunci când eliminăm aceste probleme din viața lor, este ca și cum i-am împiedica să se înțeleagă pe ei înșiși prin intermediul problemei.

Atunci când se întâmplă acest lucru, oamenii au impresia că își pierd autonomia și individualismul, chiar dacă este iluzoriu, și reacționează cu expresii de genul:

- "Aveți mania că știți totul";
- "Asta este doar părerea ta";
- "Cazul meu este diferit de cel al tuturor celorlalți";
- Nu puteți ști ce să faceți pentru că nu sunteți în locul meu".

Acesta este modul în care oamenii reacționează la ofertele de ajutor atunci când refuză să se schimbe. Iar cei mai mulți dintre ei chiar nu vor să se schimbe. De aceea au probleme.

Singurul răspuns pe care astfel de oameni vor să îl accepte este de fapt un răspuns care nu există, pentru că este răspunsul care nu are nevoie de nicio schimbare.

De exemplu, atunci când oamenii mă întreabă cum fac bani, nu le pasă de numărul de ore pe care le petrec scriind sau de numărul de cărți pe care le-am citit toată viața mea. Aceștia vor doar un răspuns magic care să le permită să scoată cunoștințe din aer și să creeze o carte imediat, fără să depună niciun efort.

Cu cât oamenii sunt mai scufundați în ciclurile lor karmice, cu atât sunt mai

puțin capabili să accepte răspunsuri venite din partea altora. De aceea se spune că nu este la fel de importantă cunoașterea unei probleme ca și cunoașterea de sine.

Multe probleme pot fi eliminate cu ușurință cu ajutorul întrebărilor inverse:

- Ce s-ar întâmpla dacă nu aş avea o astfel de problemă? Ar fi mai rău?
- Ce s-ar întâmpla dacă viața ta nu ar avea probleme? Ar fi plictisitor?

Mulți oameni îmi spun chiar că prezicerea viitorului este ceva care face viața plictisitoare și că nu le-ar plăcea să știe mereu ce se va întâmpla. Cu alte cuvinte, ei resping asocierea responsabilității personale cu efectele acestei responsabilități.

Ei nu vor să știe cum acțiunile și cuvintele lor le afectează viitorul. Pentru că asta este ceea ce ei resping de fapt atunci când spun că nu vor să cunoască viitorul.

Ori de câte ori oamenii caută să cunoască viitorul, prin vreo metodă de divinație, ei caută întotdeauna să prezică ceva inevitabil, ca și cum ar putea lua scurtături în viață și scăpa de problemele pe care ei înșiși le creează. Ei nu vor niciodată să știe cum creează ei înșiși acel viitor.

Ori de câte ori cineva mi-a cerut să îi văd viitorul, nu a vrut niciodată să îi spun cum își creează acel viitor. Cu alte cuvinte, ei vor să cunoască efectul, dar nu și cauza. Și astfel continuă să repete aceleași cicluri karmice.

Apoi spun că futurologia nu funcționează pentru că viața lor nu se schimbă niciodată.

Desigur, viața nu se schimbă dacă persoana refuză să se privească în oglinda sufletului său și să accepte greșelile pe care le-a făcut ca fiind ale sale.

Capitolul 18 - Cum intrăm în Paradisul spiritual

Toate sufletele se nasc singure și mor singure. Prietenii pe care îi întâlnim de-a lungul vieții noastre nu sunt altceva decât alte suflete cu care ne întâlnim.

Când vom renaște, s-ar putea să ne întâlnim din nou cu unii, dar probabilitatea ca acest lucru să se întâmple este mică.

Majoritatea entităților spirituale au o călătorie solitară de dezvoltare individuală în lume, iar această călătorie le validează valoarea personală, schimbând-o odată cu experiența.

Suntem transformați succesiv prin experiențe de polaritate și dualitate, în care interacționăm în realitatea care va interfera ulterior cu identitatea noastră.

Această relație este echilibrată de competența pe care o acumulăm, care rămâne cu noi în tranziția dintre vieți.

De fapt, dacă vrem să integrăm aici ideea de paradis, ca loc în care renaștem pentru a ne bucura de o viață mai liniștită, ne referim aici tot la o reîncarnare, dar care devine posibilă atunci când nu mai avem motive să renaștem pe pământ.

Acest lucru nu înseamnă că nu există probleme pe pământ pentru noi. Întotdeauna va fi așa. Înseamnă doar că înțelegem motivele pentru care ele există și înțelegem de ce le creează alții.

Ne eliberăm de greșelile altora și de emoțiile negative pe care acestea le creează în noi, prin cunoașterea cauzelor ignoranței.

Tocmai această cunoaștere este cea care ne înalță spiritul în timpul unei singure existențe.

Atunci când învățăm să înțelegem realitatea din perspective diferite, ne percepem și rolul nostru în acest context și învățăm astfel să ne separăm de el.

Acest proces poate necesita multe momente de singurătate, care nu sunt atât de

importante pe cât înseamnă: o oportunitate de a o lua de la capăt și de a ne cunoaște mai bine.

Atunci când nevoia ta de a socializa nu este determinată de teama de a fi singur, ci mai degrabă de un interes autentic de a cunoaște oameni interesanți, înțelegi acest adevăr dintr-un punct de vedere mai integral și mai adevărat. Și înveți, de asemenea, să îi asculți pe ceilalți înainte de ceea ce cred ei, mai degrabă decât de ceea ce spun.

Cei mai mulți oameni aproape că nu sunt conștienți de ceea ce spun și, deși tot ceea ce spun are propriul context din care reiese.

Oamenii se ghidează după emoții, ca un pește în ocean. Își urmează instinctele cele mai imediate, dar întotdeauna pe baza propriilor experiențe.

Această conștiință care se transpune în timp și între suflete este ceea ce vă arată cu adevărat elevația spirituală. În acel moment înțelegeți sensul expresiei "Dumnezeu este pretutindeni", deoarece vă recunoașteți pe voi înșivă în aceeași viziune divină.

Prin această conștientizare, cele mai mari adevăruri se manifestă sporadic și constant în mintea noastră. Ceea ce este ascuns devine din ce în ce mai vizibil pentru noi. Și acolo vedem legile care guvernează existența și care sunt comune tuturor ființelor vii.

Capitolul 19 - Importanța suferinței pentru învățare

Deși este dificil pentru cineva cu empatie să întâlnească suferința altora, adevărul este că această suferință face parte dintr-o ordine globală și este esențială pentru contextul care o susține și în măsura în care acest context a creat-o pentru ca individul să poată atinge un nou stadiu de conștiință.

Oamenii își atrag și își creează literalmente propriile probleme. Iar acest lucru devine evident atunci când le analizezi istoricul și verifici deciziile pe care le-au luat de-a lungul vieții și care i-au condus la starea lor actuală.

Pentru mulți oameni, incapabili să vadă lumina, doar prea mult întuneric îi poate ajuta să experimenteze nevoia de iluminare, o nevoie care le va permite să accepte ceea ce se află în afara lor.

În fața acestui exces de întuneric, ego-ul este suprimat și sufletul se dezvăluie.

Rezultatul nu este întotdeauna pozitiv. Adesea este traumatizantă. De aceea, meditația este atât de importantă sau, cel puțin, momentele în care putem fi singuri și să ne regândim trecutul și deciziile noastre.

Cu cât veți putea face mai mult acest lucru, cu atât veți înțelege mai bine contextul în care vă aflați și motivul din spatele problemelor pe care le atrageți.

De exemplu, împărțiți-vă viața în etape de trei ani și apoi gândiți-vă la răspunsurile la următoarele întrebări:

Care au fost cele mai mari provocări pe parcursul acestei perioade de trei ani?

Pe cine ați întâlnit care a încercat să vă împiedice să vă atingeți anumite obiective și cine v-a ajutat? Cum s-a întâmplat acest lucru?

Care au fost cele mai relevante cunoștințe pe care le-ați acumulat?

În cazul meu personal, de exemplu, am învățat următoarele în ultimii trei ani:

Oamenii care m-au rănit cel mai mult au fost tocmai cei pe care i-am iubit cel mai mult, iar cele mai mari provocări au fost de ordin financiar, din cauza greșelilor pe care le-am făcut cu deciziile anterioare;

Oamenii care m-au ajutat cel mai mult nu au existat, pentru că eu, cu convingerile și cunoștințele mele, am fost cea care a schimbat totul. Prin urmare, am devenit mai independentă și am realizat că ar trebui să fiu mai hotărâtă în deciziile mele și să pierd mai puțin timp cu oameni care sunt orbi și nu văd valoarea pe care le-o ofer.

În cei trei ani anteriori nu realizasem aceste lecții. Am avut prea multe prietenii inutile și am pierdut prea mult timp cu acei oameni, deși am profitat mult de pe urma propriului meu determinism.

Între o perioadă de trei ani și următoarea, în mod clar, karma acumulată se referă la lipsa de determinism și la nevoia de a fi mai rapid în selectarea și respingerea persoanelor pe care le primesc în viața mea.

Astăzi sunt mult mai puțin răbdător cu oamenii, deoarece știu clar când îmi pierd timpul.

Următoarea etapă va fi o continuare a acestor învățăminte, cu alegerea persoanei pe care să o iubești pentru a-ți întemeia o familie și alegerea celui mai bun oraș în care să trăiești și să te stabilești pentru o vreme. Este o etapă asociată cu vindecarea inimii.

Până în acest moment, experiențele pe care le-am acumulat au fost încă în esență mentale. Așa că nu contează atât de mult cum ne judecă ceilalți, când spun că gândim prea mult sau că ar trebui să simțim mai mult, pentru că fiecare dintre noi se află într-o etapă de dezvoltare proprie.

Capitolul 20 - Cum să accepți fericirea în cele mai proaste situații

Atunci când am dobândit suficiente cunoștințe pentru a ne atinge rezultatele, întrebarea care se pune este: Suntem pregătiți să fim fericiți?

Mulți oameni mă întreabă:

- "Ați suferit atât de mult în viață. Cum mai poți fi drăguț cu oamenii?".

Când știi că oamenii sunt ignoranți, nu-ți pierzi timpul gândindu-te la ceea ce fac ei, ci la crearea unui viitor mai bun pentru tine.

Ei au propria lor lume, eu o am pe a mea, iar lumea mea este minunată. Asta este ceea ce contează pentru mine.

Viața fără speranță nu are nicio valoare. Atâta timp cât avem speranță și credință, vom avea tot ce ne trebuie.

Când eram studentă, a trebuit să locuiesc într-un cămin studentesc pentru că părinții mei m-au dat afară din casă. A trebuit să împart camera cu un alt student.

Din nefericire, serviciile universitare au pus lângă mine un student care era un porc și nebun. Așa că am avut multe certuri. Și a cumpărat un cuțit ca să mă sperie. Un cuțit mare ca ăsta pentru a ucide rechini.

Le-am spus oamenilor despre asta și nu au făcut nimic. Nimănui nu i-a păsat. Deci putea să mă omoare oricând și nimănui nu-i păsa.

În fiecare noapte trebuia să dorm în timp ce el se îmbăta și petrecea cu alți studenți. Nu am știut niciodată în ce noapte voi muri.

Am avut multe slujbe cu jumătate de normă pentru a-mi plăti facultatea și acea cameră. A trebuit să muncesc din greu. Așa că m-am concentrat pe ceea ce aveam de făcut. Nu am avut altă opțiune.

Am avut o mulțime de alte probleme în viața mea. Și am învățat că nimănui nu-i pasă dacă mori. Majoritatea oamenilor nu au nicio valoare. Dar dacă îmi pierd speranța și credința, nu mai am nimic.

Acum scriu pentru cei care pot înțelege și vor să învețe. Pe cei care mă insultă, pur și simplu îi ignor.

Sunt cititori care comunică cu mine de mulți ani, iar alții cărora nu le mai răspund pentru că sunt nepoliticoși și ignoranți în felul în care scriu, mai ales dacă insinuează tot timpul că eu nu-mi scriu cărțile, ci iau cunoștințe din altă parte. Acești oameni îmi irosesc timpul și răbdarea.

Oamenii sunt liberi să creadă ce vor despre mine, dar știu prea puțin pentru a trage concluzii corecte. Pur și simplu își asumă prea multe cu puținul pe care îl știu despre realitatea în care există.

Când oamenii sunt ignoranți și egoiști, vor ca ceilalți să le acorde atenție. Dar pentru mine este o pierdere de timp. Și majoritatea nu se gândesc la asta.

Nu spun că nu ar trebui să nu le acorzi atenție celorlalți, dar puțini oameni merită această atenție. Și totuși, într-o clipă, nu mai contează ce crede lumea, pentru că oricum îți atingi rezultatele.

De exemplu, oamenii pot gândi ce vor despre mine, dar viața mea este în continuare bună. Viața mea nu se schimbă din cauza a ceea ce cred alții, cei ignoranți.

Capitolul 21 - Iluzia reputației sociale

Problema cu ignoranța este că aceasta tinde să fie un element al personalității. Oamenii se revizuiesc pe ei înșiși în ceea ce cred și cred că dacă gândesc diferit își vor modifica personalitatea, pentru că, de fapt, personalitatea pe care o manifestă este o constantă în timp în raport cu nivelul de cunoștințe pe care îl posedă.

Cu toate acestea, personalitățile tind să se manifeste la anumite niveluri de conștientizare, moralitate și predictibilitate, doar persoanele cu un nivel ridicat de individualitate fiind cele care sunt capabile să afișeze o personalitate unică.

Ceea ce este interesant în legătură cu personalitățile pe care le manifestă oamenii, este că acestea se încadrează într-un tipar de repetiții care par a fi, dar nu se disting atunci când le analizăm în cadrul condiționărilor sociale, și anume: a avea un loc de muncă, a vizita mall-ul în weekend, a se căsători, a avea copii etc.

O personalitate independentă manifestă o etică superioară și, prin urmare, este mai puțin supusă condiționărilor societății.

De aici putem deduce un set de convingeri pentru majoritatea populației. Pentru că se vor încadra în ceea ce este considerat "corect" și în ideea a ceea ce fac "oamenii buni".

Cuvântul "mulțumesc" sau recunoașterea unui anumit comportament acceptat social este un astfel de exemplu. Nu contează cine ești sau câți oameni ai ajutat în lume, pentru că din momentul în care refuzi să spui mulțumesc pentru ceva ce ți se oferă sau nu reușești să arăți niciun fel de admirație sau interes față de alți oameni, aceștia te vor urî.

Văd acest lucru tot timpul, pentru că majoritatea oamenilor nu mă impresionează. Cu toții se consideră speciali, dar viața lor nu are nimic special. De fapt, este foarte previzibil. Și astfel, rareori manifest entuziasmul pe care sunt obișnuiți să-l primească de la alți oameni. Ca atare, simplul fapt că nu arăt

admirație, generează dezinteres și chiar ură.

Când Dale Carnegie a scris cartea sa, Cum să-ți faci prieteni și să influențezi oamenii, a descris sute de moduri diferite de a spune un singur lucru: fă-i pe ceilalți să se simtă speciali, chiar dacă nu sunt.

Oamenii doresc să își vadă ego-ul consolidat și reflectat într-un mod pozitiv. Le place această minciună în care trăiesc și vor să știe că viețile lor contează, chiar dacă această importanță este practic nesemnificativă.

Marea majoritate a populației este uitată după moarte și nu lasă în lume nimic care să merite să fie amintit. Chiar și printre cei mai buni scriitori, puțini sunt cei care au scris cărți care să rămână relevante după câteva decenii.

În ciuda acestui fapt, viețile celor mai mulți oameni trăiesc în această iluzie a importanței aparente.

Poate că așa a fost dintotdeauna, după cum vedem în expresiile grave ale bărbaților și femeilor care au fost fotografiați sau filmați în urmă cu câteva decenii.

Această formă specială de ignoranță - credința că cineva este special - care este foarte răspândită în societate, este ceea ce îi împiedică cu adevărat pe oameni să dorească să se schimbe. La urma urmei, ce fel de persoană s-ar schimba?

Astfel, putem spune că credința în personalitate, sau aroganța și sentimentul importanței sociale sunt caracteristice sufletelor incapabile să se adapteze la transformările necesare ale spiritului.

Capitolul 22 - De ce este atât de temută moartea

La extrema unei puternice solidificări a personalității, găsim sărăcia extremă și moartea.

Deși oamenii nu pot fi trași la răspundere pentru ceea ce li se întâmplă în primii ani de viață, din momentul în care devin adulți, rezultatul vieții lor este în mare măsură determinat de deciziile lor, fie că este condiționat sau nu, într-o anumită măsură.

Nimeni nu vrea să audă acest lucru, ba chiar consideră că este o insultă să fie spus, dar există doar trei motive pentru care o persoană nu este bogată:

Lenea: Lipsa de perseverență într-un anumit proiect pentru un număr suficient de ani sau atitudinea insistentă de a încerca să găsească "soluții rapide și ușoare";

Ignoranță: Încercarea de a face bani prin orice mijloace necesare, inclusiv prin vânzarea de lucruri pe care oamenii nu vor să le cumpere, nu au nicio valoare sau sunt complet inutile pentru majoritatea;

Încăpățânarea: Rezistența la schimbare sau la adaptarea la medii, cerințe și situații care sunt în continuă mișcare și schimbare.

Fiecare persoană care m-a întrebat cum să se îmbogățească, dar nu a reușit, este leneșă, proastă și încăpățânată.

Fiecare persoană care mi-a cerut același lucru, dar a reușit, a muncit din greu, a învățat informațiile necesare și și-a schimbat viziunea asupra lumii.

Fiecare persoană care nu mi-a pus această întrebare este pentru că mă crede leneșă, proastă și încăpățânată, iar asta, pentru că nu este capabilă să-și înfrunte propria lene, prostie și încăpățânare.

Adevărul este insultător, pentru că trebuie să fie o insultă pentru cei care trăiesc scufundați în minciunile lor.

Una dintre constantele pe care le-am observat la mulți oameni care se plâng de diverse circumstanțe din viața lor este că nu le place să știe că ei sunt responsabili pentru că le-au creat și încă le mențin. Ei nu vor ca cineva să le spună că ei sunt cauza problemelor lor. Și de ce? Pentru că le plac aceste probleme.

Problemele pe care le-au creat dau sens vieții lor. Prin urmare, aceștia acceptă doar persoane care validează aceste probleme.

Ce se întâmplă atunci când decid să rezolve astfel de probleme? Prietenii lor încearcă să îi oprească sau pleacă din viața lor.

De fiecare dată când am întâlnit oameni care erau împotriva dezvoltării mele și care nici măcar nu credeau în schimbările mele, am verificat acest lucru. Nu durează mult până când se iau de ceva fără sens, pentru a crea o confruntare cu insulte și apoi dispar.

Aceste situații sunt atât de previzibile, încât mă aștept la ele întotdeauna. Este ca și cum ai privi un schizofrenic găsim explicații pentru boala sa mintală. Pentru că asta face populația.

În afară de foarte puținele cazuri pe care le-am întâlnit, marea majoritate sunt de fapt schizofrenici. Trăiesc într-o lume a lor pe care o consideră solidă, iar atunci când ceva din acea lume se schimbă, refuză să accepte acea schimbare. În schimb, ei găsesc o explicație fără dovezi, astfel încât să poată continua să trăiască în lumea lor de minciuni.

Aproape întreaga populație, are explicații și opinii despre orice, dar nu știe aproape nimic. Viața lor este condiționată de obișnuință.

Ei nu citesc. Dacă citesc, este ceva plin de bun simț, popularizat de alții, care au vrut să-și vadă ego-ul mărit.

Oamenii nu au nici măcar timpul necesar pentru a căuta informații valoroase și nu au abilitățile intelectuale necesare pentru a decide ce este valoros sau nu. Oamenii, practic toți, nu știu cu adevărat cum să gândească. Toată gândirea este predefinită de constantele pe care le verifică în lume, în mare parte manipulate de mass-media.

Capitolul 23 - De ce nu deranjează conformismul

Conformismul nu deranjează și nu insultă pe nimeni, pentru că nu conține adevăruri - se bazează pe confirmarea iluziilor, pe acorduri sociale.

Nu contează pe cine sau câți oameni ascuți, câte mii de pagini de cărți citești și cât de multe crezi că știi, pentru că, ori de câte ori urmezi conformismul social, nu vei ajunge niciodată nicăieri, nu mai departe de ceea ce îți permite societatea în ansamblu și în cadrul standardelor de credință ale aceleiași societăți.

Lenea, încăpățânarea și ignoranța nu se manifestă niciodată, atâta timp cât o persoană rămâne în standardele sociale de predictibilitate. Doar atunci când întâlnește pe cineva care se află în afara ei, persoana devine conștientă de acest lucru.

Este normal ca o persoană să se simtă foarte ignorantă atunci când vorbește cu mine, de exemplu, pentru că eu nu urmez regulile societății. Urmez reguli care sunt mai presus de societatea însăși. Și, după cum am observat de mai multe ori, acest lucru este extrem de derutant pentru oameni, pentru că ei încearcă sistematic să asocieze tot ceea ce spun eu cu aceeași societate. Adică sunt incapabili să reflecteze asupra cuvintelor pe care le spun ca fiind adevăruri, legi imuabile. Ei insistă asupra orbirii pe care o au, refuză să vadă ce spun eu. Și cum această orbire este cauzată de ego, ei consideră că opoziția de valori este greșeala mea și nu a lor.

Nimănui nu-i place să știe că toți oamenii sunt inutili, dar dacă eu spun că unul din cinci mii nu este inutil, tot nu va schimba prea mult situația lumii, mai ales când cei care nu sunt inutili cred că sunt, din cauza forței pe care majoritatea o exercită asupra modului în care gândesc.

Există o asemenea agresiune împotriva diferențelor, încât chiar cei care știu să gândească se simt atât de izolați încât sfârșesc prin a fi de acord cu majoritatea, și tocmai din cauza presiunii pe care o simt.

Prin urmare, aceste principii sunt întotdeauna prezente în toți oamenii pe care îi

întâlnești oriunde pe Pământ.

Dacă fugiți de ele pentru că doriți să le evitați, veți fugi de adevăr și nimic din ceea ce faceți, indiferent cât de bună ar fi teoria sau planul din spatele ei, nu va avea succes.

De fapt, cei care cred că un plan îi va duce undeva fără aceste principii nu știu nimic. Aceștia încearcă să depășească o situație impusă de societate, fără a merge împotriva societății respective.

Acest lucru este deosebit de curios atunci când mă întâlnesc cu așa-numiții "lucrători online". Acești oameni vorbesc ca și cum ar avea o afacere și ar fi mai importanți decât ceilalți.

Găsesc aceste povești foarte interesante, într-adevăr, pentru că nu există nimic special la astfel de oameni. Toți cei pe care i-am întâlnit au acceptat pur și simplu un loc de muncă fără contract, unde lucrează singuri, nu într-un birou.

Nu există nicio diferență între ei și orice alt lucrător, cu excepția faptului că trăiesc într-o situație mai precară și trebuie să își caute un loc de muncă tot timpul.

Ei sunt liber profesioniști, lucrători independenți, și nu este nimic special în acest sens. Sunt oameni care au căutat o soluție la lipsa locurilor de muncă din lume. Dar nu au rezolvat problema. Pur și simplu au oferit companiilor mai multă libertate de acțiune atunci când vor să concedieze oameni, pentru că nu trebuie să își facă griji în această privință.

Lucrătorii online nu s-au schimbat deloc. Acestea s-au conformat problemelor de angajabilitate care există deja.

Ei nu înțeleg că veniturile și libertățile lor sunt limitate de concurența și loialitatea clienților care i-au căutat.

Capitolul 24 - Bolile spiritului

Consecințele extreme care rezultă din incapacitatea de a accepta schimbarea pot duce la moarte.

Aici găsim cazuri de persoane care nu reușesc să își schimbe obiceiurile, fie că este vorba de dependențe la care nu pot renunța, fie că este vorba de obiceiuri alimentare care le dăunează organismului.

Persoanele care fumează și fumează prea mult, de exemplu, dau dovadă de o asemenea lipsă de respect față de corpul lor, încât nu pot fi văzute decât ca niște conformiști ignoranți.

Ei compensează nemulțumirea pe care o simt în viață nu prin schimbări, ci mai degrabă prin substanțe chimice care le permit să mențină aceeași situație mai mult timp.

Cei mai mulți dintre acești oameni nu cred în reîncarnare sau nu înțeleg deloc subiectul atunci când spun că cred în ea.

Adevărul este că, dacă privim sfârșitul corpului ca pe o altă etapă a evoluției, putem vedea cum conștiința nu este îngrădită de materialismul pe care acționează, ci mai degrabă că acest materialism o obligă la o schimbare constantă.

"Toată amploarea cunoașterii se naște din conștientizarea inconștientului" (Friedrich Nietzsche). Iar atunci când această conștiință este suprimată cu substanțe chimice, persoana se scufundă și mai mult în obiceiurile sale, în inconștiența sa, devenind tot mai incapabilă să accepte schimbarea. Lumea lor este condusă mai degrabă de plăcere decât de conștientizare.

Mulți dintre acești oameni știu să raționalizeze diferite fapte complexe, dar dacă le cereți să schimbe un anumit comportament negativ, ei schimbă subiectul conversației. Ei au o aversiune față de schimbare.

Aceiași oameni, pentru că nu pot fi internați cu toții într-un spital spiritual pentru a fi reabilitați de incompetența lor în viață, locuiesc în singurul spital spiritual natural cunoscut - planeta Pământ.

Această planetă este un fel de groapă de gunoi pentru numeroasele suflete din univers care nu pot evolua alături de alte rase și care au nevoie să experimenteze o realitate de densitate mai mare, unde există mai multă durere, lentoare și suferință cauzată de prostia pură.

Ca atare, societatea în care trăim sfârșește prin a fi o structură a aceleiași mase sociale. Tot ceea ce îi place masei societății să experimenteze se reflectă în valorile sociale pe care le trăim.

Învățarea și numeroasele cărți și discursuri bine cunoscute nu fac excepție. Practic, aproape toate reflectă aceeași paradigmă. Iar singura modalitate de a scăpa de această paradigmă este pragmatismul.

Orice învățare este o iluzie dacă nu devine pragmatică.

Acest pragmatism provine întotdeauna dintr-o percepție personală, astfel încât cele mai bune cărți nu pot fi înțelese de cei mai mari conformiști.

De fapt, indivizii care provoacă schimbarea vor fi întotdeauna urâți de conformiști și atacați ca și cum ar fi diabolici, tocmai pentru că conformiștii se tem de schimbare.

În acest sens, marea majoritate a oamenilor nu învață ceea ce ar trebui să învețe, ci mai degrabă ceea ce aleg să învețe, iar această alegere provine întotdeauna dintr-o nevoie internă și nu externă. Oamenii acceptă doar ceea ce are sens pentru ei la nivel emoțional.

În absența conștientizării nevoilor interioare, nicio învățătură de la o nevoie exterioară nu va schimba structura conștiinței spiritului. Acesta este motivul pentru care mulți oameni suferă de probleme pe care refuză să le rezolve.

Panoplia extinsă de medicamente psihotrope, precum și obsesia religiei reflectă această evadare din realitate pe care o caută marea majoritate a populației și care nu schimbă cu nimic situația lor spirituală.

Având în vedere că cele mai multe spirite se află pe pământ, ca într-un fel de azil

pentru suflete cu probleme psihice, consumul de droguri, sau urmarea unei religii care validează aceste probleme psihice comune, nu va face decât să camufleze problema.

Numeroșii psihiatri și preoți, ajung să fie responsabili de împiedicarea evoluției sufletelor de pe planetă, spre ceea ce mulți numesc paradis, făcând exact contrariul a ceea ce promit.

Prin urmare, psihiatria și religia sfârșesc prin a fi principalele cauze ale morții spiritului. Este un fel de atac asupra manifestărilor independente ale sufletului, pentru a valorifica iluzia pe care personalitatea o reflectă în diversele nevoi de apartenență, de acceptare, de respect, de apreciere, etc.

Majoritatea oamenilor fac parte dintr-un grup religios pentru că ceea ce li se spune dă sens vieții lor și le permite să aibă prieteni. Nu mai mult de atât.

Ei nu înțeleg cu adevărat cum ceea ce aud poate fi experimentat în afara grupului. Ei cred că schizofrenia lumii este diferită de cea a grupului din care fac parte.

Cei care iau medicamente psihotrope se află într-o stare nu foarte distinctă, pentru că ei cred că lumea, așa cum este ea, reprezintă tot ceea ce există și doar cu ajutorul substanțelor chimice se pot bucura de viață în mod normal.

Capitolul 25 - Influența spiritualității asupra șomajului

Deoarece spiritul nu acceptă niciodată ceea ce nu este pregătit să primească, nevoile interne sunt direct asociate cu conștiința de sine - un fel de stare de zombi, în care individul este guvernat de ceea ce zace latent în subconștientul său, fie că este vorba de setul de fraze pe care le-a auzit de la naștere, de valorile pe care le-a absorbit de la părinți sau de valorile pe care le-a copiat de la prietenii săi, inclusiv de la cei pe care nu i-a mai văzut de ani de zile.

Oamenii, și aici nu folosesc cuvântul majoritate, pentru că este vorba de fiecare persoană de pe planetă, trăiesc în funcție de setul de valori care le-a fost impus de numeroasele structuri sociale, mai ales dacă aceste valori le-au fost impuse prin traume și frică, fie că este vorba de examene, pedepse sau alte experiențe de suferință emoțională.

Vă puteți întreba:

- "Cum poate fi un examen traumatizant?"

Ei bine, observați expresiile de pe fețele oamenilor înainte de un examen și, de asemenea, observați expresiile celor care pică orice examen și veți avea răspunsul aici.

Pentru mulți oameni, rezultatul unui examen reprezintă o analiză a propriei valori pentru societate și le determină imaginea de sine.

Motivul pentru care mulți antreprenori au fost elevi slabi la școală este asociat cu faptul că, pentru că nu le pasă de rezultatele lor, nu acordă prea multă importanță greșelilor pe care le fac atunci când încep o nouă afacere.

Prin urmare, aceștia învață mai repede, se corectează mai repede și evoluează mai repede.

Alți oameni, pentru că se tem de eșec, se feresc de acest examen imaginar, iar

atunci când nu obțin un profit imediat din ceva sau nu se confruntă cu provocări, renunță.

Acesta este motivul pentru care cei mai buni studenți sunt adesea antreprenori teribili și nu întotdeauna buni lucrători.

Incapacitatea lor de a se adapta și de a învăța din greșeli îi face, de fapt, inutili pentru multe companii în continuă schimbare. Și am putea spune chiar că motivul pentru care multe companii eșuează este exact acesta.

Așa cum am verificat de multe ori, majoritatea oamenilor sunt prea proști pentru a se adapta la contexte diferite. Ei cred că inteligența lor se găsește în repetarea sarcinilor. Iar această repetiție este ceea ce face ca o companie să devină învechită de-a lungul anilor.

Ori de câte ori o companie încearcă să creeze schimbări, acești angajați se opun în diferite moduri încercărilor de schimbare.

Singura soluție găsită este atunci concedierea. Dar acest lucru tinde să se întâmple mai mult în cazul persoanelor care au depășit vârsta la care schimbarea este acceptată ca ceva pozitiv. Și anume, persoanele care au deja o familie și caută o viață sedentară și confortabilă.

În mod ironic, aceiași oameni sunt exact cei pe care companiile nu îi doresc. Așadar, există un fel de neînțelegere atunci când vine vorba de problema șomajului, deoarece acesta se aplică în principal persoanelor de peste 30 de ani.

Mulți oameni care se consideră destul de experimentați și care nu înțeleg de ce nu pot obține un loc de muncă sunt perfect adaptați la o societate care evoluează fără ei. Cu alte cuvinte, ei nu înțeleg că societatea pe care o cunosc nu îi vrea tocmai pentru că sunt previzibili.

Societatea trebuie să evolueze prin diferențiere, nu prin repetarea trecutului.

Capitolul 26 - Cauzele transformării interioare

Cu cât conștiința se extinde și se aprofundează mai mult, cu atât mai mari vor fi și transformările în realitatea individului, cu atât mai mare va fi dispoziția sa de a învăța și capacitatea de a înțelege.

Ciclul de transformare este, prin urmare, asociat cu ciclul învățării semnificative.

Prin învățare semnificativă, mă refer la cunoștințele care ne permit să înțelegem lumea.

Acest tip de obișnuință, de a acumula cunoștințe semnificative, reformează gândirea și umple golul care există într-o persoană în ceea ce privește nevoile nesatisfăcute. Căci, deși cunoașterea nu ne dă ceva fizic, ea ne învață cum să obținem acel ceva, ceea ce dă naștere la transformări exterioare. Iar acestea, la rândul lor, vor modifica structurile interioare.

Pentru alții, rezultatul este tot ceea ce pot vedea și nici măcar nu vor asocia acel rezultat cu individul care l-a produs, dar pentru individ, acel rezultat extern este doar un pas spre propria transformare.

Având în vedere cele de mai sus, putem observa că iluzia învățării formale nu duce decât la obținerea a nenumărate informații inutile pentru spirit, care nu îi oferă acestuia nici un sentiment de libertate sau de împlinire, motiv pentru care excesul de informații poate provoca eliminarea ambiției pentru adevăr și nevoia de a se agăța de relativism și nihilism.

Ori de câte ori învățămintele sau alegerile pe care le facem sunt orientate spre nevoi externe și nu spre nevoi interne, nu există o evoluție reală. Acest lucru se datorează faptului că aceste ucenicii nu sunt motivate de plăcere, ci de obligație.

Există, așadar, o diferențiere în ceea ce privește supraviețuirea?

Ba da, există. Dar problema cu această diferențiere este că ea nu este oferită de societate în ansamblu, iar cei care o descoperă pot fi chiar criticați.

De exemplu, pentru că nu am studiat literatură sau inginerie informatică, oamenii pe care îi întâlnesc în întreaga lume sunt foarte jigniți de faptul că scriu cărți și pot crea site-uri web cu ușurință. Ei au impresia că am creat o scurtătură în viață și că a face ceva fără a învăța în mod formal este cumva ilegal, interzis, fără sinceritate sau onestitate.

Majoritatea oamenilor observă realitatea în acest mod, deoarece nu pot înțelege existența unei lumi în afara standardelor pe care le-au învățat. Ca atare, ei consideră că această lume este criminală.

Problema cu acest mod de gândire este că condiționează toate opțiunile pe care le au în viață de ceea ce le este permis de către societate în ansamblu. Ei sunt limitați de regulile societății și de ceea ce societatea în ansamblu le permite să știe.

Acești oameni nu vor lua niciodată o carte care spune ceva ce nu pot împărtăși cu ceilalți sau pe care aceștia îl vor critica. Trăiesc ca niște animale într-un țarc.

Deși această stare mentală este foarte comună pentru marea majoritate, este o stare bovină și nu o stare mentală umană. Acest lucru înseamnă că astfel de oameni nu au decis încă să-și trezească sufletul la cunoaștere.

Adevărata cale spirituală începe doar atunci când o ființă umană decide să caute răspunsuri la problemele sale.

Am putea spune că educatorii obsedați de ego-ul lor și în atașamentul lor față de sistemul pe care îl întruchipează sunt responsabili de existența unor cetățeni frustrați, apatici, nefericiți, pierduți printre iluziile oferite de materialism, fără nicio ambiție de cunoaștere, dar aceiași educatori sunt și ei rodul sistemului din care se desprind.

Capitolul 27 - Asocierea dintre plăcere și minte

Putem observa un sentiment de satisfacție atunci când un elev înțelege în sfârșit o materie pe care nu o înțelegea înainte, dar acest lucru nu este reprezentativ nici pentru o conștientizare, nici pentru o evoluție adevărată. Satisfacția lor a fost redirecționată către sistemul în sine, pentru a-și controla gândurile cu ajutorul emoțiilor.

Acest tip de plăcere de a învăța, demonstrează o manifestare fizică caracteristică a eliberării de problemele asociate cu neînțelegerea, dar pe care sistemul însuși le-a creat în el, pentru a-l forța într-o anumită direcție.

Cu alte cuvinte, elevul care înțelege, simte fericirea de a fi eliberat de sentimentul de ignoranță în care însuși sistemul educațional l-a introdus. Este ca și cum te-ai simți fericit că un dușman a devenit prieten, când, de fapt, nefericirea provocată de prima situație a fost cea care a dat sens fericirii celei de-a doua stări.

Același lucru s-a întâmplat când, în timpul pandemiei de coronavirus, oamenii s-au simțit fericiți să fie vaccinați. Această fericire a fost condiționată de teama de infecție, care a fost întărită zilnic de mass-media.

Cu alte cuvinte, oamenii au fost condiționați să adopte un anumit tip de comportament prin manipularea zilnică a emoțiilor lor.

Iluziile sunt reprezentate în ego sub forma unor semnificații diferite, dar ele nu mai înseamnă nimic din cauza semnificației pe care le atribuim. Ele nu încetează niciodată să fie iluzii, conștiința de a fi fiind singura sursă de semnificații reale.

Cea mai dificilă, dar și cea mai puternică realizare în viață este atunci când poți vedea că oamenii, cu foarte puține excepții, nu sunt vii. Ei sunt prinși între amintirile de ieri și îndatoririle de mâine. Ei nu știu nimic despre sensul vieții și sunt și orbi. Ei nu pot vedea nimic în fața lor care nu corespunde spectrului lor limitat de vizibilitate. Și în fața acestui spectru limitat își formează identitatea, așa că, cu cât sunt mai ignoranți, cu atât se simt mai importanți.

Sentimentul lor de importanță este întărit de ignoranța celorlalți, pentru că ei cred că dacă mulți oameni confirmă minciuna în care există, asta îi face importanți.

Prin urmare, ei sunt ușor de manipulat prin nevoia de a aparține unei majorități, iar mândria apare tocmai din acest motiv.

Ca și în cazul vaccinării împotriva coronavirusului, oamenii se bucură că fac parte din majoritatea celor care au primit vaccinul. Iar această satisfacție nu ar fi atât de valoroasă dacă ar face parte dintr-o minoritate.

Îmi amintesc când eram elev și profesorii mă dădeau afară din clasă pentru că respingeam anumite reguli sau, pur și simplu, pentru că râdeam mereu. Râsul, se pare, era ofensator pentru mulți dintre profesorii mei. Ei credeau că sala de clasă trebuie să fie un loc de suferință. Colegii mei de clasă se uitau la mine, ieșind din sală cu zâmbetul pe buze, ca și cum aș fi fost nebună, ca și cum aș fi comis vreo crimă.

Știau că tot ceea ce făcusem fusese doar să resping regulile nedrepte, sau doar să zâmbesc, și totuși se uitau la mine crezând că eu greșisem, nu ei.

Când își luau examenele, se uitau la acea hârtie ca și cum ar fi reprezentat întregul lor potențial în viață și luau decizii în funcție de ceea ce spunea acea hârtie. Ei lasă sistemul de educație să le creeze viitorul.

Mai târziu, în calitate de profesor, același lucru s-a întâmplat și în clasele mele. Pentru că elevii mei râdeau mereu la glumele pe care le spuneam, mulți credeau că lecțiile mele nu erau serioase și importante, ca cele ale altor profesori. Și apoi au fost surprinși să constate că elevii mei erau întotdeauna cei mai buni - cei mai rapizi, cei mai capabili și cu cele mai bune rezultate în toate.

De asemenea, au fost și cei mai motivați. Aceștia puteau fi văzuți mereu în diferite activități.

Spre deosebire de alți studenți, care au terminat universitatea și au devenit complet descurajați de viața lor, majoritatea studenților mei au călătorit mult, și-au continuat studiile și au rămas mereu motivați să învețe mai mult și să cunoască mai multe despre lume. Spiritul lor fusese trezit la călătoria necesară.

Capitolul 28 - Schimbarea reprezentată de reîncarnări

Roata vieții, a iluziei, prinde ființa spirituală în capcana minciunii atribuite de propria sa minte. Rămâne astfel pentru o întreagă existență și apoi între vieți, prins în cicluri karmice, fără să-și înțeleagă vreodată capacitatea de a-și crea propriul destin.

Ori de câte ori această capacitate este stimulată, el este împins de frică să caute și mai mult același lucru, în loc de schimbare.

Când o persoană se teme, se agață și mai tare de ceea ce are.

Răspunsul se află de cealaltă parte, în schimbare, în a o lua de la capăt, dar pentru că oamenii nu pot vedea acest lucru, nu înțeleg nici de ce au probleme în viață.

Pe de altă parte, atunci când viața lor este bună, nu caută disconfortul schimbării.

Deci, într-un fel sau altul, ei refuză orice cale de ieșire din acel ciclu în care se află. Și tocmai prin boală și moarte ciclul se întrerupe, în general definitiv.

Noul început, care ar trebui să vină într-o viață, vine mai târziu, odată cu renașterea. Individul este plasat într-un nou context, o nouă familie, o nouă naționalitate și este forțat să învețe ceea ce a refuzat în viața anterioară.

Dacă o persoană a vrut să călătorească în India, dar i-a fost frică să nu știe cum să comunice cu localnicii sau să trăiască singură, poate renaște mai târziu în India și poate experimenta tot ceea ce și-a dorit, dar și temerile sale.

Persoana care s-a temut să renunțe la averea sa într-o viață și care a trăit întotdeauna într-un castel, înconjurată de ajutoare, ar putea fi nevoită să renască în sărăcie, fără nimic, și să învețe să primească ajutor de la alții, nu prin bani, ci prin personalitatea sa.

Acest lucru nu înseamnă că oamenii învață cu adevărat lecțiile pe care ar trebui

să le învețe. Cei mai mulți se uită pur și simplu în jurul lor și cedează în fața experiențelor de disconfort și cred că ceea ce au este tot ce pot avea. Ei nu încearcă niciodată ceva nou sau diferit.

Mulți oameni nici măcar nu au călătorit vreodată într-un alt oraș din țara lor. Puțini oameni cunosc toate orașele din țara în care locuiesc sau din țările vecine. Mulți chiar cred că este necesar să fii bogat pentru a călători, ceea ce nu este adevărat.

Libertatea necesită ceva bani, dar nu o avere. Prețul vieții umane este atât de scăzut încât, cu doar 5.000 de dolari pe lună, o persoană poate călători oriunde în lume și poate trăi ca un localnic.

5 mii de dolari pot părea mulți bani doar pentru că majoritatea locuitorilor planetei nu au acces la această sumă. Ar părea mult mai mult pentru cineva care s-a născut acum 50 de ani și a avut nevoie de mult mai puțin pentru a face același lucru.

În vremurile actuale, a fi milionar este atât de normal încât nimeni nu mai dă doi bani pe asta. Să fii miliardar este noua modă. Iar în viitor, trimilionarii vor fi cei care vor primi cea mai mare atenție. Acest lucru se datorează faptului că banii au tendința de a-și pierde valoarea.

Într-o economie globală, modul de a face bani este, de asemenea, relativ. De exemplu, este posibil să trebuiască să depuneți eforturi mari pentru a înființa o afacere în Europa, dar să înființați aceeași afacere cu ușurință în altă parte a lumii. Acest lucru se datorează faptului că structurile care permit sau nu accesul la bogăție sunt, de asemenea, diferite în diferite părți ale globului.

În Europa, accesul la bogăție a fost limitat pentru a împiedica clasele inferioare să poată crea concurență cu clasele superioare. Dar în Statele Unite s-a întâmplat contrariul, unde aceeași concurență stă la baza bogăției națiunii.

Statele Unite au încetat să se dezvolte ca națiune atunci când clasele superioare au încercat să împiedice accesul la bogăție pentru clasele inferioare și de aceea problemele sociale din Statele Unite, cum ar fi rasismul și discriminarea în general, sunt probleme atât de sensibile. Însăși identitatea țării este pusă sub semnul întrebării, iar până când această identitate nu va fi găsită în diversitate, țara nu va avea niciun viitor.

Capitolul 29 - Condiționările sistemului social

Cea mai mare frică pe care o au cei mai mulți oameni este frica de a nu avea nimic. Dar ce binecuvântare este atunci când nu ai nici un atașament și nu te temi să pierzi nimic și poți pur și simplu să o iei de la capăt.

Cei mai înțelepți oameni care au trecut pe pământ, de la numeroșii Buddha până la cei mai mari filozofi greci, au făcut tot ce le-a stat în putință pentru a nu posedea nimic pentru că au cunoscut acest secret alchimic. Adică, știau că lumina este controlată de întuneric sau, așa cum ne învață scrierile hinduse, că vizibilul provine întotdeauna din ceea ce este invizibil - atomul apare în moleculă ghidat de mintea conștientă. Și totuși, mintea trebuie să fie liberă pentru a fi trezită. Numai atunci când mintea se simte liberă, se trezește la potențialul său și poate acționa în funcție de acesta.

Bogăția, ca și sărăcia, pot părea atunci stări de viață opuse, cu oportunități care sunt, de asemenea, diferite, dar numai dacă privim banii ca pe un mijloc prin care realizăm diferențierea.

Dacă ne gândim la diferențiere în termeni de oportunități, observăm că acestea se manifestă în mult mai multe moduri decât cele pe care ni le prezintă lumea fizică.

O persoană ne poate împrumuta banii de care avem nevoie, banca poate face acel împrumut, iar noi putem chiar să avem idei care să ne permită să obținem acei bani.

Datorită ideilor noastre și capacității noastre de a observa realitatea, atingem obiective care înainte păreau imposibile sau, cel puțin, aparent imposibil de atins în conformitate cu panorama socială la care eram expuși.

Prin urmare, putem spune că ideea este cea mai puternică capacitate a ființei umane - ceea ce îți poți imagina, poți avea. Și dacă vă puteți imagina o conversație cu celălalt eu, care se află într-o altă realitate, unde sunteți cine vreți să fiți, atunci puteți obține idei de la acel alt eu, iar pentru cei din afară ar putea

fi dificil de înțeles sau de înțeles mai mult decât o simplă imaginație. Și totuși, atunci când imaginația vă oferă răspunsurile de care aveți nevoie, acea imaginație devine foarte reală, la fel ca orice alt element al realității materiale.

Potențialul de a-și imagina și de a căuta noi oportunități este suprimat timpuriu și pentru o perioadă lungă de timp de către societate și sistemele sale, în special de către sistemul educațional. Acest lucru face ca ființele umane care sunt antrenate în ea să fie reprezentate în următoarea afirmație:

- "Felicitări că ai reușit în sfârșit să înveți să gătești după ce te-am înfometat timp de două săptămâni! Acum am să te învăț cum să deschizi cătușele cu un pai, prinzându-te de un scaun."

Oamenii sfârșesc prin a fi atât de condiționați de sistemul în sine, încât uită că toate soluțiile prezentate sunt reprezentări ale problemelor create de același sistem.

Mulți oameni se plâng, de exemplu, că școala îi învață doar să memoreze materii inutile. Ei bine, tocmai de asta are nevoie sistemul - oameni capabili să memoreze subiecte care sunt inutile pentru existența sa - roboți educați.

Dacă o ființă umană are prea multe idei, pune prea multe întrebări și este refractară la adaptarea la realități care îi sunt străine, nu poate fi utilă sistemului.

Persoana care are note proaste la școală presupune atunci că este inutilă sau lipsită de inteligență. Dar aceasta este o minciună pe care sistemul școlar o predă.

Există mulți elevi capabili care pur și simplu nu sunt sclavi buni. Aceștia sunt mai bine pregătiți pentru a fi independenți și, dacă sunt bine pregătiți, pot avea un mare succes financiar.

Am întâlnit mulți elevi care nu erau studenți buni în modelul convențional, dar care puteau învăța rapid dacă li se ofereau instrumentele necesare pentru a gândi critic.

Eu sunt unul dintre aceste cazuri. Nu am fost niciodată un elev bun. Întotdeauna am văzut sistemul școlar ca pe o pierdere de timp, iar profesorii ca pe niște aroganți inutili. Și pentru că modul meu de predare era diferit, puțini studenți au realizat avantajele de a învăța de la mine.

Cei mai mulți oameni sunt atât de imersați în această minciună în care trăiesc, încât adevărul le este străin și poate părea chiar greșit. Așa că am încetat să-mi mai pierd timpul dând lecții unor oameni inutili.

Puțini studenți și-au dat seama de valoarea mea.

Însăși evaluarea în cadrul unui proces educațional reprezintă o ipocrizie a sistemului care îl obligă pe cel care învață să înțeleagă soluțiile la problemele pe care acesta le definește ca fiind relevante.

Nu e de mirare că copiii văd școala ca pe o obligație și un sacrificiu. Ar fi nefiresc dacă nu ar fi așa. Acest mod de a învăța compromite evoluția naturală a spiritului, care ajunge să nu aibă nicio opțiune în afara acestui proces.

Toate cognițiile neprevăzute care, în plină obligație școlară, se referă la universul particular al individului, sunt simple coincidențe care nu vor fi valorificate.

Capitolul 30 - Oportunități neașteptate de a învăța

Învățăturile de care spiritul are nevoie și care vin din exterior se manifestă în general prin sugestie - o aparentă întâmplare în mediul înconjurător, dar care nu corespunde scenariului în care se află o persoană. Poate fi cineva pe care nu te așteptai să îl întâlnești sau o oportunitate pe care nu te așteptai să o primești.

Cu toate acestea, nevoia de acțiune apare doar atunci când este asociată cu ceva intrinsec subiectului. Cu alte cuvinte, persoana reacționează doar atunci când percepe avantajul și este pregătită să o facă.

Acesta este un lucru pe care criticii tehnicilor de vizualizare nu îl înțeleg, deoarece ei cred că există o asociere directă între vizualizare și manifestare.

Pentru ca acest lucru să fie așa, mintea, individualitatea și spiritul însuși, în conștiința sa nemuritoare, ar trebui să fie ignorate, iar acest lucru nu are niciun sens.

Așadar, ceea ce fac tehnicile de vizualizare este de fapt să conecteze subconștientul cu conștientul - creând obiceiuri artificiale, dar conștiente, care ne permit apoi să vizualizăm oportunitățile potrivite în mediul înconjurător, permițându-ne astfel să acționăm mai rapid și mai corect.

Același lucru este valabil și pentru afirmații. De exemplu, imaginați-vă că cineva își repetă de ani de zile:

- "Nu vei reuși niciodată cu această personalitate";

Sau din nou,

- "Obținerea bogăției nu este pentru oameni ca noi, pentru că suntem săraci."

Ceea ce se întâmplă în aceste situații este că, atunci când în viața sa se manifestă oportunitățile potrivite, persoana respectivă le ignoră.

Am văzut acest lucru întâmplându-se de zeci de ori. Îi ofer unui prieten

posibilitatea de a călători în țara în care își poate dezvolta afacerea, iar el refuză, pentru că distanța este mare sau pentru că se teme să nu-și irosească vacanța. Sau ofer cărți despre cum să creezi afaceri, iar persoana respectivă nici măcar nu încearcă sau nu citește acele cărți.

Majoritatea oamenilor nu sunt pregătiți mental pentru a obține ceea ce își doresc de la viață. Restul sunt doar scuze pe care le raționalizează pentru a rămâne în aceeași situație.

Nu vreau să spun prin aceasta că sărăcia nu este o problemă serioasă, dar este doar o condiție financiară care trebuie depășită prin căutarea de oportunități și cunoștințe.

O persoană nu rămâne în sărăcie pentru că este săracă, ci pentru că nu caută noi oportunități, chiar dacă aceste oportunități se află în alt oraș sau în altă țară.

Răspunsul la problemele noastre nu este întotdeauna simplu. Adesea trebuie să trecem prin diferite etape înainte de a ne putea manifesta visele. Și totuși, acest lucru se întâmplă doar dacă suntem pregătiți mental.

Prin urmare, este foarte important să vizualizăm și să ne afirmăm rezultatele înainte de a le obține.

Acest lucru poate consta în vizionarea în fiecare seară a unor imagini cu ceea ce ne dorim, iar apoi închidem ochii și ne imaginăm că ne aflăm în interiorul acelor imagini sau filme, trăind acele scenarii.

În ceea ce privește frazele pe care ni le repetăm, acestea ar trebui să conțină afirmații care să corespundă consolidării potențialului nostru magnetic pentru a atrage ceea ce ne dorim. De exemplu, dacă cineva vă repetă de ani de zile:

- "Ești sărac și nu vei fi niciodată bogat", Înlocuiți această frază cu o alta de genul:

- "Sunt sărac, dar pot fi bogat".

Apoi, continuați să repetați:

- "Pot fi bogat."

Chiar poți fi bogat. Oricine poate. Diferența constă în oportunități și în capacitatea de a urmări aceste oportunități în fața unui destin imaginar. Asta e tot!

Prin urmare, puteți crede asta toată viața.

Nu contează cât timp este nevoie pentru a vă realiza visele. Ele sunt întotdeauna posibile. Și, din câte am văzut la mulți oameni, ei chiar obțin ceea ce își doresc. Dar apoi o resping din cauza lipsei de cunoștințe sau a fricii.

Nu lăsați să vi se întâmple asta. Învățați tot timpul!

Ca un exemplu, voi menționa un prieten care era antrenor de fitness. Ea a citit mult despre cum să creeze o afacere, dar eu aveam mai multe afaceri online și, într-o zi, am vrut să-i vând una dintre afacerile mele pentru că nu aveam timp să o administrez.

Ea a respins această oportunitate. Dar pentru că am vrut să o ajut, am decis o lună mai târziu să îi ofer afacerea. Și a respins-o din nou, spunând că nu știe cum să administreze un magazin online.

M-am oferit să o ajut, dar ea a refuzat, invocând lipsa de timp.

Vezi ce s-a întâmplat? A refuzat o oportunitate căzută din cer de a avea propria afacere de îmbrăcăminte sport și ajutorul meu pentru a o conduce.

Acum, ea continuă să citească cărți pentru ce?

Lecturile sunt inutile dacă irosește oportunitățile pe care le are.

Acesta este principalul motiv pentru care oamenii trăiesc o viață nefericită. Se tem de oportunitățile pe care le atrag.

Nu știi cu adevărat ce este posibil și ce nu este posibil.

Există oameni care suferă nenorociri care nu se întâmplă nimănui, dar există și oameni care atrag situații pozitive care nu se întâmplă celor mai mulți.

Într-o zi, banca m-a sunat pentru a-mi oferi un împrumut, pe care nu l-am cerut, dar de care aveam nevoie în acel moment pentru a face o călătorie.

Este ceva ce nu am cum să explic. Nu se întâmplă multor oameni. Dar am primit o ofertă de muncă pe care mi-o doream și am știut că, dacă mi se va ivi această oportunitate, nu o voi rata.

Am împrumutat bani de la prieteni, dar nimeni nu a vrut să mă împrumute. Și între timp, m-a sunat banca.

Nu irosiți niciodată nimic din ceea ce vine la voi, pentru că totul are un motiv, mult mai larg decât pare.

Chiar și o schimbare culturală nu are nimic de-a face cu mutarea de țară sau de oraș, dar vă așteaptă alte oportunități. Ar putea fi vorba de noi prietenii, de viitorul soț sau soție etc.

Capitolul 31 - Trezirea conștiinței

Învățarea nu poate reuși niciodată prin impunere. Chiar și atunci când informațiile impuse sunt strâns legate de realitatea individului, ele nu vor fi acceptate dacă dobândirea acestor date nu provine dintr-o inițiativă care decurge dintr-o nevoie personală recunoscută.

Persoana trebuie să recunoască ceea ce are nevoie înainte de a putea accepta cunoștințele care conduc la obținerea a ceea ce dorește.

Cei mai mulți oameni sunt incapabili să învețe pentru că sunt incapabili să se schimbe. Schimbarea îi sperie. Așa că preferă, în mod egoist, să mențină obiceiuri care s-au dovedit a fi greșite și care au atras nenorocirea în viața lor.

Pentru mulți oameni, este nevoie de ani de zile pentru a recunoaște greșelile succesive, chiar dacă soluția li se prezintă în mod constant în paralel. Asta pentru că ceea ce conștiința nu recunoaște, ochii nu pot vedea.

Pentru ca conștiința să fie trezită, are nevoie de cunoștințe suficiente, care pot fi acumulate prin experiențe repetate cu erori similare.

Prin analiza comparativă a numeroaselor experiențe similare, percepția progresează și face posibilă recunoașterea răspunsului. Numai atunci un astfel de răspuns va fi acceptat, pentru că, dacă este recunoscut de subiect, acesta îl va avea ca fiind al său.

Cu alte cuvinte, acceptăm doar ceea ce considerăm că ne poate aparține și doar ceea ce ne identifică ne aparține.

Acesta este motivul pentru care multe traume rămân în subconștient - refuzăm să acceptăm ceva ce ni s-a întâmplat. Și totuși, refuzul memoriei ne face să evităm în mod sistematic experiențele care ar putea fi similare într-un fel, doar pentru a evita o posibilă suferință imaginară.

Cu alte cuvinte, persoana care refuză să se confrunte cu greșelile și traumele

sale, tinde să-și reducă spațiul fizic și mental, de teama expansiunii. Și acesta este motivul pentru care mulți oameni se tem de schimbare sau cred că pot fi în siguranță doar atunci când sunt înconjurați de multe alte persoane care îi întăresc din punct de vedere psihologic.

Această a doua credință dă naștere la teama de izolare, care este inevitabil asociată cu teama de schimbare.

Ori de câte ori ne temem de schimbare, ne temem, în esență, să o luăm de la capăt, fără sprijinul și compania altor persoane. Prin urmare, din motive emoționale, ne reducem potențialul în viață. Devenim ceea ce este comun, normal și previzibil.

Succesul și fericirea sunt aproape întotdeauna dincolo de aceste temeri. Prin urmare, teama de a pierde și de a face greșeli este clar asociată cu teama de a reuși și de a fi fericit.

Oricât de incredibil ar părea, teama de nefericire este exact ceea ce îi face pe oameni să se teamă în subconștient de fericire și chiar să o evite.

Oamenii se tem să fie fericiți pentru că acest proces aduce cu sine pericolul potențial de a fi nefericit. Și cu cât o persoană are mai multe traume în trecut, pe care caută să le suprimă din minte, încercând să nu-și amintească, cu atât mai mult acea încărcătură emoțională condiționează deciziile din prezent.

Rezultatul este confruntarea cu acele amintiri până când acestea nu mai au un efect emoțional, deși ele continuă să aparțină setului de amintiri din timpul vieții sau chiar dintre mai multe vieți.

Cerere de recenzie de carte

Dragă cititorule,

Vă mulțumim că ați cumpărat această carte! Mi-ar plăcea să primesc vești de la dumneavoastră. Scrierea unei recenzii de carte vă ajută să vă înțelegeți cititorii și, de asemenea, influențează deciziile de cumpărare ale altor cititori. Opinia dumneavoastră este importantă. Vă rugăm să scrieți o recenzie a cărții!

Bunătatea dumneavoastră este foarte apreciată!

Despre autor

Dan Desmarques este autorul a peste 23 de bestselleruri Amazon. A lucrat în calitate de consultant de afaceri și consultant educațional în mai multe țări. În calitate de profesor universitar, a predat scriere academică, pedagogie, scriere creativă, dezvoltarea afacerilor și abilități de succes.

Ce spun cititorii

"În calitate de neurochirurg cu 35 de ani de experiență, mă simțeam ca un student în primul an de medicină. Spiritualitatea și cunoștințele sale despre legile vieții și ramificațiile lor sunt pur și simplu uimitoare. Este un adevărat geniu!" - Dr. Perry Hoeltzell

"Cunoștințele pe care le împărtășește fac ca practica mea zilnică să aibă mai mult sens și îmi permite să iau o perspectivă diferită de a altora și să o îmbunătățesc. Pentru că este atât de avansat în dezvoltarea sa spirituală și este dispus să împărtășească, citirea cărților sale îmi inspiră întreaga viață." -Dr. Marcus Wong

"Lucrarea este foarte poetică în designul său și cu o cantitate generoasă de spațiu gol în jurul cuvintelor scrise. Acest lucru mi-a oferit un spațiu de contemplare, care a condus la propriile mele intuiții în conformitate cu propriile mele cercetări. Și cu siguranță nu și-a umplut cărțile cu prea mult verbiaj. Pe scurt, cărțile sale mi-au extins gândirea și conștiința. Mai mult decât mă așteptam. Iubesc cărțile lui! Ar trebui să fie citite de cei cărora le place să găsească diamante." -Dr. Áster Marlowe

"Unele dintre cele mai bine articulate și sincere lucruri pe care le-am citit vreodată. Am citit multe cărți pe aceleași subiecte, dar niciodată nu m-au impresionat ca cărțile lui." -Luca Dayz

"Înainte de a găsi cărțile lui, citisem toate cărțile despre legea atracției, autoperfecționare etc. Mă săturasem de cvasi-spiritualitate. Eram chiar sătulă. Dar este amuzant când nu mai căutăm cheile pe care le-am pierdut și le găsim. Și exact asta mi s-a întâmplat cu cărțile dumneavoastră. Se simt literalmente ca un dar de la Dumnezeu. Vă mulțumesc pentru tot!" -Tyler Brashears

"Cărțile dumneavoastră au fost un ghid pentru mine și mi-au accelerat progresul într-un mod pe care nu mi l-aș fi putut imagina niciodată. Sunteți o persoană în care simt că pot avea încredere deplină. M-ați ajutat mai mult decât oricine altcineva din lume. Îmi oferiți cele mai valoroase cunoștințe și aveți o capacitate uimitoare de a aduce înțelegerea la viață. Cuvintele nu pot descrie cât de

binecuvântată mă simt că v-am găsit munca." -Mat O.

"Toate lucrările dumneavoastră sunt total influente și contribuie la extinderea conștiinței. Cărțile dvs. depășesc ceea ce este evident. Este ca și cum ați fi găsit răspunsurile la dilemele noastre interioare.... Fiecare carte poartă cu ea o învățătură puternică și sinceră, care se simte în inimă, dar este și reconfortantă și înțelegătoare. În fiecare zi citesc una dintre cărțile dumneavoastră și, indiferent de câte ori o citesc, învăț mereu ceva nou. Cu fiecare lectură, conștiința mea se extinde mai mult și în fața răspunsurilor pe care le caut de mult timp... și am cumpărat deja mii de cărți, dar toate au fost goale, spre deosebire de a ta,... care a venit la mine ca o lumină, iar această lumină m-a ajutat foarte mult și continuă să mă ajute... El este într-adevăr dintr-o altă dimensiune, mult mai evoluată." - Eliabe

"Cuvintele lui rezonază în sufletul meu. Mi-a dat o viziune pentru a mă înțelege. Mi-a permis să mă explorez pe mine și obiectivele mele dintr-o nouă perspectivă. Acest autor mi-a dat rețeta perfectă pentru a putea vedea în sfârșit." -Michelle Hoeltzell

"Mi-am dezvoltat credința citindu-i cărțile și această credință mi-a adus multe binecuvântări." -Monae Sayid

"Am citit multe cărți, dar acesta este autorul care mă face să mă întorc pentru mai mult." -Leo Cuellar

"Mi-a captat mintea, trupul și sufletul și mi-a umplut mintea cu multe gânduri productive. Gânduri provocate de folosirea strălucită a cuvintelor. Este foarte puțin probabil că mă voi plictisi vreodată să citesc din nou lucrarea sa inspirată." -S. Cain

"M-am trezit citind una dintre cărțile tale. Văd două porți de percepție. Se pare că mi s-a deschis al treilea ochi." -Carlo

"Vă admir cu adevărat inteligența și capacitatea de a transmite informații la nivelul la care o faceți. Un individ strălucit!" -Omeka Moore

"Nu există cuvinte pentru aceste cărți care schimbă vieți. Un produs atât de realist. Îl iubesc din toată inima." -Amit Swain

"Scrie cu adevărat pentru oameni și oferă remedii. Aplicați ceea ce învățați și

veți vedea beneficiile!" -MBO

"Lucrările sale oferă o înțelegere clară a minții, a trupului și a sufletului." -Simba Zvakavapano

"Dintre toate cercetările și studiile pe care le-am făcut, cărțile dumneavoastră rezumă totul." -Ranie Kitingan

"Fascinant! Adevărul pe care am vrut întotdeauna să-l știu." -Monica Saleh

"Informativ și direct la lucrurile bune. M-a ajutat să văd exact unde am fost și cum pot merge mai departe cu încredere în relația și obiectivele mele." -Kimber Wolfgang

"M-a ajutat să înțeleg de ce relațiile mele au eșuat și de ce sunt atrasă de anumite persoane, de ce pot să avansez atât de repede în relații și să mă vindec mai repede decât prietenii mei. Cărțile tale sunt atât de uimitoare!" - Iubesc Hamilton

"Mi-a deschis ochii. Mi-a schimbat perspectiva asupra multor lucruri. Nu prea citesc, dar cărțile lui m-au făcut dependentă de cărți." -Innocentia G. Tsebe

"Vârsta lui spirituală este dincolo de cifre. Mulți dintre noi sunt inspirați și îi iubesc învățăturile." -Maria Inchaustegui Lemonier

"Mi-ați salvat viața, din punct de vedere spiritual, emoțional și mental. Nu pot să exprim îndeajuns de mult binecuvântarea pe care o reprezinti pe acest pământ, nu doar prin cunoștințele tale, ci și prin persoana care ești." - Grace Lim

"Cărți excelente, excelent scrise!" -Diana Cantwell

"Am așteptat mult timp ca cineva să explice totul atât de bine." -Susan Calebro

"Acest scriitor este genial și spune adevărul așa cum este el." -Maria Isabel

"Insightful și extrem de informativ. Aș recomanda și altora." -Grayle Tompkins

"Strălucitor, captivant și care creează dependență." -Jessica Campbell

"O lectură excelentă pentru iluminare și o perspectivă diferită." -Familia Dee

"Foarte demn de un documentar." -Jake Coulter

"M-a făcut să-mi regândesc viața și scopul meu." -Adrian Nottage

"Stabilește calea pentru cei care sunt pregătiți să se privească cu adevărat pe ei înșiși." -Loki Soundbenda

"Cu adevărat revelator, iluminator, înălțător și pozitiv." -John Zapata

"M-a ajutat să-mi pun gândurile în realitate." -Adriel Chavez

"Cu toții avem nevoie de aceste informații." -Brock Kennedy

"O perspectivă excelentă asupra vieții." -Tosha Manning

"Adevăr profund." -Gordfessor Gordon

"Cele mai bune cărți pe care le-am citit de mult timp." -Roberto Caetano

"Ceea ce citiți în cărțile lui sunt fapte." -Mark Germain

"Foarte informativ și interesant." -Laurie Boulton

Lista de cărți

66 de zile pentru a-ți schimba viața: 12 pași pentru a elimina fără efort blocajele mentale, pentru a-ți reprograma creierul și pentru a deveni un magnet de bani

Un nou mod de a fi: Cum să-ți reconectezi creierul și să preiei controlul asupra vieții tale

Anormal: Cum să te antrenezi să gândești altfel și să depășești definitiv gândurile rele

Alinierea: Procesul de transmutare în cadrul mecanicii vieții

Audacity: Cum să iei decizii rapide și eficiente în orice situație

Codexul cultului lui Hristos: Secretele neștiute ale religiilor abrahamice și ale cultului lui Iisus

Codex Illuminatus: Citate și ziceri de Dan Desmarques

Conștiința colectivă: Cum să transcenzi conștiința de masă și să devii una cu universul

Creativitate: Tot ce ai vrut vreodată să știi despre cum să-ți folosești imaginația pentru a crea artă originală pe care oamenii o admiră

Înșelăciune: Când tot ce știi despre Dumnezeu este greșit

Demigod: Ce se întâmplă când transcenzi natura umană?

Discernământ: Cum influențează emoțiile tale luarea deciziilor morale?

Fără frică: Modalități puternice de a face ca abundența să curgă în viața ta

A simți, a gândi și a te îmbogăți: 4 elemente pentru a atrage succesul în viață

Găsirea fluxului tău: Cum să obții înțelepciune și cunoaștere de la Dumnezeu

Psihologia holistică: 77 de secrete despre minte pe care nu vor să le știi

Cum să schimbi lumea: Calea de ascensiune a conștiinței globale

Cum să ai noroc: Cum să-ți schimbi mintea și să obții orice în viață

Cum să-ți îmbunătățești stima de sine: 34 de lecții de viață esențiale pe care toată lumea ar trebui să le învețe pentru a găsi fericirea autentică

Cum să studiezi și să înțelegi orice: Descoperirea secretelor celor mai mari genii ale istoriei

Moștenirea: Cum să construiești o viață demnă de a fi ținută minte

Conducerea religioasă: Cele 8 reguli din spatele congregațiilor de succes

Resetarea: Cum să privești viața prin dimensiunile ascunse ale realității și să-ți schimbi destinul

Reziliența: Artă de a înfrunța realitatea împotriva șanselor

Singularitate: Ce să faci când îți pierzi speranța în orice lucru

Războiul spiritual: Ce trebuie să știi despre depășirea adversității

Starseed: Învățăături secrete despre cer și viitorul omenirii

Tehnocrația: Noua ordine mondială Illuminati și lupta dintre bine și rău

Cele 10 legi ale transmutării: Puterea multidimensională a subconștientului tău

Cele 14 legi karmice ale iubirii: Cum să dezvolti o relație sănătoasă și conștientă cu sufletul tău pereche

Cele 33 de legi ale persistenței: Cum să depășești obstacolele și să-ți îmbunătățești mentalitatea pentru a avea succes

Cele 36 de legi ale fericirii: Cum să rezolvi problemele urgente și să creezi un viitor mai bun

Antagonistii: Ce face ca o persoană de succes să fie diferită?

Antihristul: Marele plan pentru sclavia globală totală

Trezirea: Cum să transformi întunericul în lumină și să te înalți la dimensiuni superioare ale existenței

Misterele egiptene: Învățăături hermetice esențiale pentru o reformă spirituală completă

Răul dinlăuntru: Bătălia spirituală din mintea ta Înșelându-te pe tine însuși: Când tot ce știi despre Dumnezeu este greșit

Jocul vieții și cum să îl joci: Cum să obții tot ce îți dorești în viață

Limbajul ascuns al lui Dumnezeu: Cum să găsim un echilibru între libertate și responsabilitate

Cele mai puternice citate: 400 de citate și ziceri motivaționale

Credințele secrete ale Illuminati: Adevărul complet despre manifestarea banilor folosind legea atracției care îți este ascunsă

Imperiul secret: Adevărul ascuns din spatele elitei puterii și al cavalerilor noii ordini mondiale

Știința secretă a sufletului: Cum să transcenzi sensul obișnuit și să obții ceea ce îți dorești cu adevărat de la viață

Legile spirituale ale banilor: Cele mai bine păstrate 31 de secrete pentru a avea abundență pe tot parcursul vieții

Mecanica spirituală a iubirii: Secretele pe care ei nu vor să le știi despre înțelegerea și procesarea emoțiilor

Nerecunoscute: Cum îți afectează emoțiile negative sănătatea mintală

Fără scuze: Preluarea controlului asupra minții tale pentru o viață mai fericită și mai sănătoasă

Neobișnuit: Depășind minciunile industriei sănătății mintale

Descătușat: Cum să obții răspunsuri din subconștientul tău și să preiei controlul asupra vieții tale

Potențialul tău maxim: Cum să învingi frica și să rezolvi orice problemă

Scopul sufletului tău: Reîncarnarea și spectrul conștiinței în evoluția umană

Despre editor

Această carte a fost publicată de Editura 22 Lions Publishing.

www.22Lions.com